

แผนยุทธศาสตร์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (ฉบับทบทวน)

.....

การจัดทำยุทธศาสตร์มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ให้เชื่อมโยงกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ ยุทธศาสตร์การดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม ความคาดหวังและความต้องการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมีแนวทางในการจัดทำแผนกลยุทธ์ของ สศอ. ที่ชัดเจน สามารถใช้อ้างอิงและพัฒนาต่อยอดได้ รวมทั้งสามารถใช้ในการสื่อสารและถ่ายทอดไปสู่บุคลากรใน สศอ. เพื่อให้เกิดการรับรู้ เข้าใจ และการนำไปปฏิบัติอันจะส่งผลให้การดำเนินการของ สศอ. สามารถบรรลุผลตามเป้าประสงค์ที่วางไว้ได้ โดยในการดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน ดังนี้

๑. การวิเคราะห์ทางยุทธศาสตร์ (Strategic Analysis)

ในการวิเคราะห์ทางยุทธศาสตร์ จะดำเนินการโดยรวบรวมข้อมูล/ปัจจัยที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยอย่างน้อย ๔ ด้าน มาพิจารณารวมกับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกขององค์กร และทำการวิเคราะห์ร่วมกัน โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

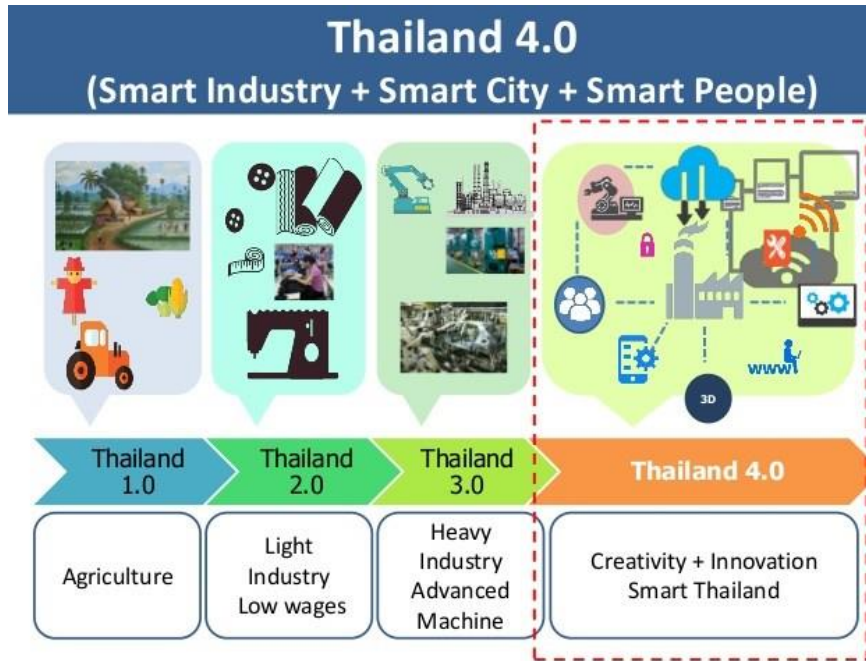
๑.๑ การรวบรวมปัจจัยตั้งต้น การรวบรวมปัจจัยตั้งต้นที่สำคัญ ๔ เรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของ สศอ. คือ ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของ สศอ. ตามที่ได้บัญญัติไว้ตามกฎหมาย ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา และความต้องการและคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑.๑ ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ โดยมีนโยบาย/แผน ที่เกี่ยวข้องกับ สศอ. ดังนี้

๑) โมเดล Thailand 4.0¹

ประเทศไทยมีพัฒนาการทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มต้นจาก Thailand 1.0 ที่เน้นการทำเกษตรกรรมแบบดั้งเดิม มาสู่ Thailand 2.0 ที่เน้นอุตสาหกรรมเบา โดยใช้แรงงานราคาถูกและทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มุ่งเน้นการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าเป็นสำคัญ และพัฒนาสู่ Thailand 3.0 ที่เน้นอุตสาหกรรมที่มีความซับซ้อนมากขึ้น จวบจนปัจจุบัน (รูปที่ ๑-๑) มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตจากการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้ามาเป็นการส่งเสริมการผลิตเพื่อส่งออก นอกจากนี้ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงต้นของ Thailand 3.0 อยู่ที่ร้อยละ ๗-๘ ซึ่งหลังจากเกิดวิกฤตต้มยำกุ้ง ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้วได้ตกลงมาอยู่ที่ระดับร้อยละ ๓-๔ มาเกือบ ๒๐ ปี จนถึงปัจจุบัน นี่คือการติดอยู่ใน “กับดักประเทศรายได้ปานกลาง” (Middle Income Trap) กล่าวคือ ประเทศไทยไม่สามารถที่จะขยับขึ้นไปแข่งขันกับประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ อาทิ อิตาลี ญี่ปุ่น หรือเกาหลีใต้ เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันก็ไม่สามารถลงมาแข่งกับประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยการผลิตสินค้าต้นทุนต่ำ ซึ่งมีข้อได้เปรียบด้านจำนวนแรงงานและค่าแรงต่ำ อย่างจีนหรือเวียดนามได้ ประเทศไทยจึงติดอยู่ตรงกลาง ที่เรียกว่า “Stuck in the Middle”

¹ Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

ที่มา: www.thailand-business-news.com

รูปที่ ๑-๑: รูปแบบพัฒนาการทางเศรษฐกิจของประเทศไทย (Thailand 1.0 - 4.0)

ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างความมั่งคั่งให้กับประเทศ จำเป็นต้องมีเครื่องกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่เน้นการใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ แทนการเน้นใช้ทรัพยากรพื้นฐานที่นับวันจะหมดลงเรื่อย ๆ เป็นการเติมเต็ม “ความได้เปรียบในเชิงเปรียบเทียบ” ที่มีอยู่ด้วย “ความได้เปรียบในการแข่งขัน” เพื่อ “สร้างมูลค่า” แทนที่จะเป็นแค่ “เพิ่มมูลค่า” ที่เป็นการขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดล Thailand 4.0 ซึ่งเป็นโมเดลเศรษฐกิจที่จะนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง กับดักความเหลื่อมล้ำ และกับดักความไม่สมดุล พร้อม ๆ กับเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปสู่ประเทศหนึ่งที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามแนวคิด “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ขับเคลื่อนผ่านกลไก “ประชารัฐ” ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ของสหประชาชาติ โดยแบ่งเป็น ๒ ยุทธศาสตร์สำคัญ ดังนี้

๑. การสร้างความเข้มแข็งจากภายใน (Strength from Within) โดยเน้นการปรับเปลี่ยนใน ๔ ทิศทาง คือ

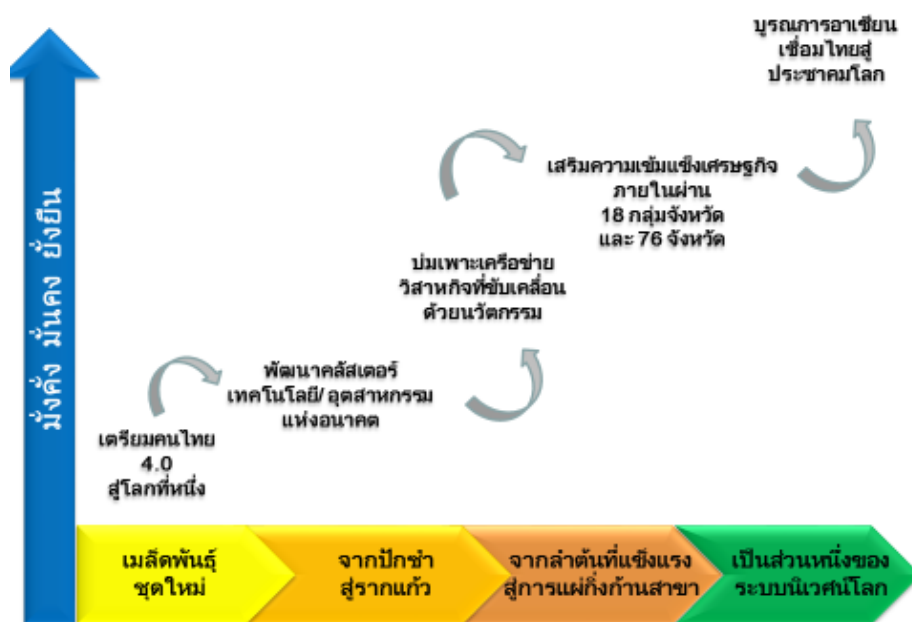
- (๑) จากการพึ่งพาเศรษฐกิจโลก สู่ การสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศ
- (๒) จากการเน้นการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ สู่ การผลิตสินค้าเชิงนวัตกรรม
- (๓) จากการเน้นเงินทุนและทุนทางกายภาพ สู่ การเน้นทุนมนุษย์และเทคโนโลยี
- (๔) จากการกระจุกของความมั่งคั่งและโอกาส สู่ การกระจายของความมั่งคั่งและโอกาส

๒. การเชื่อมโยงกับประชาคมโลก (Connect to the World) เมื่อโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศเกิดความเข้มแข็งก็จะเกิดการพัฒนาขีดความสามารถ และมีภูมิคุ้มกันที่เพียงพอเมื่อเผชิญกับโอกาสและภัยคุกคามจากโลกภายนอก โดยการเชื่อมโยงกับโลกภายในมี ๓ ระดับ คือ การเชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในประเทศ (จากชุมชนสู่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด) การเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจภูมิภาค (อาเซียน) และการเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก

หากการสร้างความเข้มแข็งจากภายในคือ Competitiveness การเชื่อมโยงกับโลกภายนอกก็คือ Connectivity ซึ่งทั้งการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน และการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก เป็น ๒ ปัจจัยที่จะต้องดำเนินควบคู่กันในการสร้างความมั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืนให้กับประเทศ

Thailand 4.0 กำหนดเป้าหมายครอบคลุมใน ๔ มิติ คือ

๑. ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ เป็น “ระบบเศรษฐกิจที่เน้นการสร้างมูลค่า” ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์
๒. ความอยู่ดีมีสุขทางสังคม เป็น “สังคมที่เดินไปด้วยกัน ไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง” ด้วยการเติมเต็มศักยภาพของผู้คนในสังคม เพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจสังคม และฟื้นฟูความสมานฉันท์และความเป็นปึกแผ่นของคนในสังคม ให้กลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง
๓. การยกระดับคุณภาพมนุษย์ ด้วยการพัฒนาคนไทยให้เป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ ๒๑” ควบคู่ไปกับการเป็น “คนไทย ๔.๐ ในโลกที่หนึ่ง”
๔. การรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม เป็น “สังคมที่น่าอยู่” มี “ระบบเศรษฐกิจที่สามารถปรับสภาพตามภูมิอากาศ” ควบคู่ไปกับการเป็น “สังคมคาร์บอนต่ำ” อย่างเต็มรูปแบบ

ที่มา: Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

รูปที่ ๑-๒: ห้าวาระในการขับเคลื่อนโมเดล Thailand 4.0

ทั้งนี้ รัฐบาลได้กำหนดทิศทางการพัฒนาโมเดล Thailand 4.0 ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบไปด้วย ๕ วาระขับเคลื่อนสำคัญ (รูปที่ ๑-๒) ได้แก่

วาระที่ ๑ การเตรียมคนไทย ๔.๐ เพื่อก้าวสู่โลกที่หนึ่ง ด้วยการบ่มเพาะคนไทยให้เป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ ๒๑” ควบคู่ไปกับการพัฒนา “คนไทย ๔.๐ สู่อันดับที่หนึ่ง” โดยมนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ ๒๑ คือ คนไทยที่มีปัญญาที่เฉียบแหลม (Head) มีทักษะที่เห็นผล (Hand) มีสุขภาพที่แข็งแรง (Health) และมีจิตใจที่งดงาม (Heart)

วาระที่ ๒ พัฒนากลยุทธ์เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญ จึงได้กำหนดให้มีการพัฒนา ๑๐ อุตสาหกรรมแห่งอนาคต ดังต่อไปนี้

การต่อยอด ๕ อุตสาหกรรมเดิม (The First S-Curves)

เป็นอุตสาหกรรมซึ่งมีฐานที่แข็งแกร่งอยู่แล้วในระดับหนึ่ง แต่จำเป็นต้องต่อยอดให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก ประกอบไปด้วย

- อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next-Generation Automotive)
- อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics)
- อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism)
- การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture & Biotechnology)
- อุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคต (Food for the Future)

การสร้าง ๕ อุตสาหกรรมใหม่ (The New S-Curves)

เพื่อพัฒนาขีดความสามารถให้มีศักยภาพรองรับการแข่งขันในอนาคต ประกอบไปด้วย

- อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม (Robotics)
- อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation & Logistics)
- อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels & Biochemicals)
- อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital)
- อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)

วาระที่ ๓ การบ่มเพาะผู้ประกอบการและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม คือ การเปลี่ยนการเจริญเติบโตแบบ “รากฝอย” เป็นการเจริญเติบโตแบบ “รากแก้ว” เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเอง ยืนอยู่บนขาของตนเอง รวมกันเป็นกลุ่มอย่างมีพลัง ประกอบด้วย

๑. เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farmers) ในปัจจุบันไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farmers)

๒. เปลี่ยนจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแบบดั้งเดิม (Traditional SMEs) ไปสู่การเป็นวิสาหกิจสมัยใหม่ (Smart Enterprises)

๓. เปลี่ยนจากบริการแบบดั้งเดิม (Traditional Services) ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำไปสู่บริการมูลค่าสูง (High Value Services)

๔. ส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง (High Potential Startups)

วาระที่ ๔ การเสริมความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านกลไกของ ๑๘ กลุ่มจังหวัดและ ๗๖ จังหวัด ด้วยการกระจายการเติบโตทางเศรษฐกิจไปยังภูมิภาคอื่น ๆ อย่างทั่วถึง การส่งเสริมให้เกิดการจ้างงานและการลงทุนในภูมิภาค และการกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นให้เท่าเทียม เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันพร้อมกับการลดความเหลื่อมล้ำให้อยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้

วาระที่ ๕ บูรณาการอาเซียน เชื่อมประเทศไทยสู่ประชาคมโลก เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงทั้งในมิติของภูมิรัฐศาสตร์และภูมิเศรษฐศาสตร์โลก ยุทธศาสตร์การค้า และการลงทุนภายใต้ Thailand 4.0 จะเน้นการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นชาติการค้า และเป็นหนึ่งในศูนย์กลางธุรกิจของภูมิภาคเอเชีย (ASIAN Trading Nation)

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)^๒

ประเทศไทยจะพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาวและกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน จึงกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว (รูปที่ ๑-๓) เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุนิยาม “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางจะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ**

ที่มา: ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) (สรุปย่อ)

รูปที่ ๑-๓: กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

^๒ ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) (สรุปย่อ)

๓) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)³

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ซึ่งแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยพิจารณาจากการประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาทั้งจากภายนอกและภายในประเทศที่บ่งชี้ถึง จุดแข็งและจุดอ่อนของประเทศ และการสะท้อนถึงโอกาสและความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้การพัฒนาในด้านต่าง ๆ บรรลุผลได้ในระยะเวลา ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และคำนึงถึงการต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อ ๆ ไป ทั้งนี้ การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มี ๑๐ ยุทธศาสตร์ (รูปที่ ๑-๔) ดังนี้

(๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้ และทักษะชีวิต เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะความรู้ และความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็ว บนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็งทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเป็นทุนทางสังคมสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

(๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

มีการดำเนินการยกระดับคุณภาพบริการทางสังคมให้ทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการศึกษาและสาธารณสุข รวมทั้งการปิดช่องว่างการคุ้มครองทางสังคม และมุ่งเน้นมากขึ้นในเรื่องการเพิ่มทักษะแรงงานและการใช้นโยบายแรงงานที่สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพแรงงานและเสริมสร้างรายได้สูงขึ้น และการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ อาชีพ การสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคม การพัฒนาองค์กรการเงินฐานรากและการเข้าถึงเงินทุนเพื่อสร้างอาชีพ และการสนับสนุนการเข้าถึง ปัจจัยการผลิตคุณภาพดีที่ราคาเป็นธรรม เป็นต้น และในขณะเดียวกันก็ต้องเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งบประมาณเชิงพื้นที่ และบูรณาการเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำ

(๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เน้นการพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นก้าวหน้าที่เข้มข้นมากขึ้น การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาและยกระดับคุณภาพของกำลังคน และความคิดสร้างสรรค์ในการขยายฐานเศรษฐกิจและฐานรายได้ใหม่ควบคู่กับการเพิ่มผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการเดิม รวมทั้งการต่อยอดการผลิตและบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีอัจฉริยะ นอกจากนี้ จะให้ความสำคัญกับการใช้ศักยภาพของทรัพยากรชีวภาพ การส่งเสริมการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และการพัฒนาตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ การผสมผสานภาคบริการเข้ากับการค้าและการเตรียมความพร้อมของภาคบริการให้สามารถรองรับการแข่งขันที่เสรีขึ้น

³ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)

(๔) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งดำเนินการในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้แก่ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้างมากขึ้น ต้องเร่งเตรียมความพร้อมในลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและ เพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(๕) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

มุ่งเน้นการฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับภัยคุกคามข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า

(๖) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่สำคัญประการหนึ่งมาอย่างต่อเนื่อง ในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง เพื่อให้เป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในทุกด้านให้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ทั้งการบริหารจัดการภาครัฐให้โปร่งใส มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ ตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจ รับผิดชอบที่เหมาะสม ระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น และวางพื้นฐานเพื่อให้บรรลุตามกรอบเป้าหมายอนาคตในปี ๒๕๗๙

(๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศจะมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม สนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบ โดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่าง ๆ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพเพื่อไปหาธุรกิจในตลาดต่างประเทศ

(๘) ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

จะต้องให้ความสำคัญกับการใช้องค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ผลงานวิจัยและพัฒนา ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์อย่างเข้มข้น ทั้งในภาครัฐ ภาคธุรกิจ ภาครัฐและภาคประชาสังคม รวมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาสภาวะแวดล้อมหรือปัจจัยพื้นฐาน ที่เอื้ออำนวยทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการบริหารจัดการ เพื่อช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่เป้าหมาย

(๙) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

มุ่งเน้นการพัฒนาและเร่งดำเนินการในประเด็นท้าทาย ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

(๑๐) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับที่เป็นวงกว้างขึ้นเพื่อที่จะใช้เป็นกลไกสนับสนุนและขยายโอกาสการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกลไกภายในประเทศให้มีบูรณาการ กลไกที่สร้างสรรค์และเป็นธรรมและมีบูรณาการกันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค และขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับการดำเนินการให้เกิดความชัดเจนต่อกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านถึงบทบาทของประเทศไทยจากมุมมองของการพัฒนาอนุภูมิภาคและภูมิภาค

ที่มา: www.nesdb.go.th

รูปที่ ๑-๔: ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี สู่ยุทธศาสตร์แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒

๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)⁴

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า ภายใต้วิสัยทัศน์ “มุ่งสู่อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาและเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก” โดยตั้งเป้าหมายในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ให้ภาคอุตสาหกรรมไทยมีอัตราการเติบโตของ GDP เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔.๕ ต่อปี การลงทุนเติบโตเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี มูลค่าการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๘ ต่อปี ผลิตภาพรวม (Total Factor Productivity: TFP) ภาคอุตสาหกรรมเติบโตเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ต่อปี และมีนักรบอุตสาหกรรมพันธุ์ใหม่ (New Warrior 4.0) จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ ราย โดยมุ่งเน้นการพัฒนา ๑๐ อุตสาหกรรม

⁴ ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

เป้าหมาย ตามที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีการปรับโครงสร้างและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมสนับสนุน เพื่อรองรับการเติบโตของกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วย ยุทธศาสตร์สำคัญ ๓ ด้าน (รูปที่ ๒-๕) ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญา
ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์ย่อย ได้แก่

๑. การยกระดับผลิตภาพ มาตรฐานและนวัตกรรม
๒. การเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากและสังคมผู้ประกอบการ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการทุกระดับในการใช้นวัตกรรมในการประกอบธุรกิจ และพัฒนาไปสู่วิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprise: IDE)
๓. การส่งเสริมการรวมกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม เพื่อรองรับและสนับสนุนอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยต้องมีการเชื่อมโยงเครือข่ายใน ๓ ด้าน คือ การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่อุตสาหกรรม เครือข่ายเชื่อมโยงในกลุ่มผู้ประกอบการของแต่ละคลัสเตอร์อุตสาหกรรม และเครือข่ายอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ปฏิรูปนิเวศอุตสาหกรรมรองรับอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญา
ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์ย่อย ได้แก่

๑. การปฏิรูปองค์ภาครัฐให้ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง โดยการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการ รวมทั้งการปรับเปลี่ยนโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐเพื่อดำเนินภารกิจตามนโยบาย (Agenda Based) ซึ่งจะสามารถให้ความสำคัญ (Focus) กับภารกิจเร่งด่วนที่ได้รับมอบหมาย
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม ทั้งโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ (Physical Infrastructure) โครงสร้างพื้นฐานเชิงระบบ และโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล (Digital Infrastructure)
๓. การพัฒนาทักษะ องค์ความรู้ของบุคลากรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง โดยการยกระดับทักษะและองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี การสร้างผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลให้แก่บุคลากรในองค์กร รวมทั้งการเชื่อมโยงนวัตกรรมและองค์ความรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เชื่อมโยงอุตสาหกรรมไทยกับเศรษฐกิจโลก ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์ย่อย ได้แก่

๑. การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมไทยเข้าสู่ห่วงโซ่การผลิตของโลก โดยการเชื่อมโยงผู้ผลิตของไทยกับผู้ผลิตชั้นนำของโลก และสร้างบทบาทในการเป็นผู้บริหารจัดการห่วงโซ่การผลิตระดับโลกในสาขาอุตสาหกรรมที่สำคัญและไทยมีศักยภาพ
๒. การเชื่อมโยงการผลิตและการตลาดสู่สากลด้วยดิจิทัล โดยเพิ่มการติดต่อสื่อสารด้วยระบบออนไลน์และเพิ่มการทำตลาดดิจิทัลสู่สากล
๓. การส่งเสริมการลงทุนขยายฐานการผลิตในและนอกประเทศ เพื่อเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจของโลก โดยการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการค้าและการลงทุนในภูมิภาค

Thailand 4.0		
ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 3
ปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญา	ปฏิรูปนิเวศอุตสาหกรรมรองรับ อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญา	เชื่อมโยงอุตสาหกรรมไทยกับ เศรษฐกิจโลก
เป้าหมาย 1. เพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตการผลิตของ อุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย 2. เพิ่มการใช้งานด้าน Digital เพื่อพัฒนาระบบ การจัดหาวัตถุดิบ กระบวนการผลิต และใช้ อุปทานในกลุ่ม SMEs 3. เพิ่มจำนวนผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprise: IDE) 4. ลดปริมาณของเสียและการปล่อยก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์ภาคอุตสาหกรรม 5. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของคลัส เตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมาย	1. ปฏิรูปองค์กรภาครัฐเพื่อรองรับการพัฒนา อุตสาหกรรมเป้าหมาย 2. เพิ่มมูลค่าการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในพื้นที่เป้าหมาย 3. เพิ่มการลงทุน R&D ทั้งส่วนของภาครัฐและเอกชน 4. เพิ่มจำนวนนักวิจัยในอุตสาหกรรมเป้าหมาย 5. เพิ่มจำนวนสิทธิบัตรจดทะเบียนต่อประชากร 6. เพิ่มจำนวนแรงงานคุณภาพในการรองรับ อุตสาหกรรมเป้าหมาย	1. รูปแบบการผลิตของภาคอุตสาหกรรมสามารถ ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดโลก และ ปรับเปลี่ยนสู่ห่วงโซ่มูลค่าสูง 2. พัฒนารูปแบบและเพิ่มการใช้ดิจิทัลเพื่อการ จัดหาวัตถุดิบและทำการตลาดระดับโลก 3. เพิ่มการลงทุนของผู้ประกอบการไทยไปยัง ต่างประเทศเป้าหมาย และเพิ่มการลงทุนของ นักลงทุนต่างชาติในกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มเป้าหมาย 4. เพิ่มการขยายตัวของอุตสาหกรรม กลุ่มเป้าหมายของไทยในต่างประเทศ
กลยุทธ์ กลยุทธ์ที่ 1: ยกระดับผลผลิตภาพ มาตรฐานและ นวัตกรรม กลยุทธ์ที่ 2: เสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากและ สังคมผู้ประกอบการ กลยุทธ์ที่ 3: ส่งเสริมการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ อุตสาหกรรม	กลยุทธ์ที่ 1: ปฏิรูปองค์กรภาครัฐให้ยืดหยุ่นต่อ การเปลี่ยนแปลง กลยุทธ์ที่ 2: พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับ การเติบโตของอุตสาหกรรม กลยุทธ์ที่ 3: พัฒนาทักษะ องค์ความรู้ของ บุคลากรรองรับการเปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์ที่ 1: ส่งเสริมอุตสาหกรรมไทยเชื่อมโยงห่วง โซ่การผลิตของโลก กลยุทธ์ที่ 2: เชื่อมโยงการผลิตและการตลาดสู่สากล ด้วยดิจิทัล กลยุทธ์ที่ 3: ส่งเสริมการลงทุนขยายฐานการผลิต ในและนอกประเทศ

ที่มา: ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

รูปที่ ๑-๕: เป้าหมายและกลยุทธ์ในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไทยภายใต้โมเดล Thailand 4.0

นอกจากนโยบายต่าง ๆ แล้ว ยังมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงภาคอุตสาหกรรม (STEEP Analysis) เพื่อหาแนวโน้มที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก ที่ครอบคลุมในมิติต่าง ๆ ทั้งประเด็นด้านสังคม (Social), เทคโนโลยี (Technology), เศรษฐกิจ (Economic), สิ่งแวดล้อม (Environment) และการเมือง (Political) ดังแสดงในตารางที่ ๑-๑

ตาราง ๑-๑ ข้อมูลที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงภาคอุตสาหกรรม ๕ ด้าน (STEEP Analysis)

ประเด็น	ข้อมูลที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงภาคอุตสาหกรรม
สังคม (Social)	๑. การใส่ใจในเรื่องสิ่งแวดล้อม (Environmental Concerned) ๒. พฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ (New Generation Behaviors) ๓. การเข้าสู่ภาวะสังคมผู้สูงอายุ (Aging) ๔. ความไม่เท่าเทียม (Inequality) ๕. ความเป็นเมือง (Urbanization)
เทคโนโลยี (Technology)	๑. แหล่งอาหารในอนาคต (Sources of Food) ๒. การขนส่งสมัยใหม่ (Future Transportation) ๓. การพัฒนาหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ (Robot and Automation) ๔. ความสามารถในการประมวลผล (Computing Technology) ๕. การเชื่อมต่อของข้อมูล (Internet of Things & Big Data) ๖. เทคโนโลยีทางการเงิน (Financial Technology) ๗. ภัยคุกคามในโลกไซเบอร์ (Cyber attack)
สิ่งแวดล้อม (Environment)	๑. การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ (Climate Change) ๒. ภัยพิบัติทางธรรมชาติ (Disaster) ๓. การขาดแคลนทรัพยากร (Natural Resource Scarcity)

ประเด็น	ข้อมูลที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงภาคอุตสาหกรรม
เศรษฐกิจ (Economic)	๑. เศรษฐกิจของโลก (World Economy) ๒. เศรษฐกิจในประเทศ ๓. การปฏิวัติอุตสาหกรรม (Industrial Revolution)
การเมือง (Political)	๑. สถานการณ์ความมั่นคงในระดับโลก ๒. สถานการณ์ความมั่นคงในภูมิภาค ๓. สถานการณ์ความมั่นคงภายในประเทศ

๕) นโยบายรัฐบาล (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) มีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับ สศอ. ดังนี้

(๕.๑) การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน การสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ การส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่สถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานทั้งหลายของรัฐเรียนรู้เข้าใจหลักการทรงงาน สามารถนำหลักดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการ ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลาย

(๕.๒) การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

(๕.๒.๑) ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ ๕ ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการชายแดน การสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียน

(๕.๒.๒) พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ ปลอดภัยจากการคุกคามทุกรูปแบบ

(๕.๒.๓) เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่ว่า นโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองครวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าในด้านการเมือง เศรษฐกิจหรือสังคม โดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๕.๓) การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็น ๓ ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันที ระยะต่อไปที่จะต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานที่ค้างคาอยู่ และระยะที่ต้องวางรากฐานเพื่อความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

(๕.๓.๑) กระตุ้นการลงทุน โดยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพที่นักลงทุนยื่นขออนุมัติส่งเสริมการลงทุนไว้แล้วให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว และนำโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานประเภทที่มีผลตอบแทนดี เช่น การนำโครงการขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครมาจัดทำเป็นโครงการร่วมกับเอกชน ซึ่งจะช่วยสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีทั้งในวงการก่อสร้าง วงการอสังหาริมทรัพย์ และตลาดการเงิน

(๕.๓.๒) ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว เช่น ปรับปรุงวิธีการตรวจรับรองมาตรฐาน ตลอดจนลดขั้นตอนของกระบวนการด้านธุรการและเอกสารอื่นๆ พร้อมทั้งแสวงหาตลาดที่มีศักยภาพเพื่อขยายฐานการส่งออกซึ่งครอบคลุมถึงการค้าชายแดนที่มีความสำคัญมากขึ้น

(๕.๓.๓) ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ โดย

การพัฒนาวัตถุดิบและกระบวนการผลิตให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อาหารไทยบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา ส่งเสริมการวิจัยเกษตรแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบสร้างสรรค์ และส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อปรับกระบวนการผลิตสู่ระบบอัตโนมัติและกึ่งอัตโนมัติ

(๕.๓.๔) เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็ง และสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕.๓.๕) ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง

(๕.๔) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประเทศอาเซียน

การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งมีผลใช้บังคับอย่างเต็มที่เมื่อปี ๒๕๕๘ เกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก โดยประเทศไทยได้เตรียมการในเรื่องต่างๆ ทั้งในเรื่องความเชื่อมโยงด้านระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ ด้านกฎระเบียบ การอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านชายแดนและการเตรียมการด้านทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งจะส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสของประเทศไทยในประชาคมอาเซียนให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนชาวไทยร่วมกับประชาชนอาเซียน

(๕.๕) การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

เร่งรัดควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่ประชาชน โดยมีความสำคัญในการเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรกส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งรัดกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่ กำจัดขยะในพื้นที่วิกฤติ ซึ่งจะใช้ที่ดินของรัฐเป็นหลัก ในพื้นที่ใดที่สามารถจัดการขยะมูลฝอยโดยการแปรรูปเป็นพลังงานก็จะสนับสนุนให้ดำเนินการ ส่วนขยะอุตสาหกรรมนั้น จะวางระเบียบมาตรการการบริหารจัดการเป็นพิเศษ โดยกำหนดให้ทั้งในบ่อขยะอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นอย่างถูกต้องตามมาตรฐาน และให้แยกเป็นสัดส่วนจากบ่อขยะชุมชน สำหรับขยะของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อจะพัฒนาระบบกำกับและติดตามตรวจสอบ และเฝ้าระวังไม่ให้มีการลักลอบทิ้ง รวมทั้งจัดการสารเคมีโดยลดความเสี่ยงและอันตรายที่เกิดขึ้นจากการรั่วไหล และการเกิดอุบัติเหตุ ให้มีความสำคัญในการจัดการอย่างครบวงจร และใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาด ในระดับพื้นที่จะเร่งแก้ไขปัญหาในพื้นที่มาบตาพุดซึ่งเป็นฐานอุตสาหกรรมหลักของประเทศอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งการลดและการขจัดมลพิษ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดูแลคุณภาพชีวิตประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากอุตสาหกรรม รวมทั้งการพัฒนาการปรับปรุงขีดความสามารถโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๖) ข้อสั่งการคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติและนายกรัฐมนตรี

(๖.๑) ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ พัฒนาและจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ เร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณ ปี ๒๕๕๘ การบริหารจัดการผลผลิตทางการเกษตร ใช้มาตรการทางภาษีเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุนและพัฒนาประสิทธิภาพ SMEs การแก้ไขปัญหาภัยพารา ส่งเสริมอุตสาหกรรมอาลาลในพื้นที่ภาคเหนือ พัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ มาตรการป้องกันอัคคีภัยในโรงงาน การพัฒนาการส่งออกของประเทศ เตรียมอุตสาหกรรมเบา เพื่อสร้างอาชีพให้คนในพื้นที่ ดำเนินการพิจารณารับรองมาตรฐาน

เครื่องเกี่ยวข้าว จัดตั้งโรงงานแปรรูปข้าวและโรงงานแปรรูปยางพารา การลดขั้นตอนการพิจารณาอนุญาต และการเร่งรัดการจัดตั้งเมืองยางพารา (Rubber City)

(๖.๒) ด้านสังคม ได้แก่ เตรียมความพร้อมของบุคลากรเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ให้ทุกหน่วยงานนำข้อมูลโครงการพระราชดำริต่างๆ ไปใช้ จัดทำรายงานข้อเท็จจริง กรณีการทำเหมืองแร่โพแทช กำหนดมาตรการกำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์ และการยกเลิกการใช้แร่ใยหิน

(๖.๓) ด้านกฎหมาย ได้แก่ เร่งเสนอกฎหมายที่มีความจำเป็นเร่งด่วนโดยเร็ว ความจำเป็นในการปรับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม

(๖.๔) ด้านบริหารราชการแผ่นดิน ได้แก่ จัดตั้งศูนย์ One Stop Service และ ศูนย์ NSW เผยแพร่ข่าวสารการดำเนินงาน โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ และการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤตินิคมในภาครัฐ

๗) แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๗๔

แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๗๔ เป็นเข็มทิศในการพัฒนาผู้ประกอบการไทย และอุตสาหกรรม ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ประกอบไปด้วย ภาพรวมของการพัฒนาของอุตสาหกรรมโลก ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยเพื่อตอบสนองต่อมิติการพัฒนาใหม่ผลกระทบของกระแสโลกาภิวัตน์ต่ออุตสาหกรรมไทย นอกจากนี้ ยังเน้นถึงเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยในอนาคต ทั้งในภาพรวม และในอุตสาหกรรมรายสาขาที่สำคัญ ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยในการเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพทางการแข่งขันในระดับนานาชาติ เพื่อสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศ ยกกระดับศักยภาพผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และสร้างงานให้แก่ประชาชนตลอดจนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้มีความสมดุล เป็นฐานรากในการพัฒนาประเทศไปสู่ความยั่งยืนต่อไป

จากบริบท/ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมข้างต้น นำไปสู่กรอบทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainability Development) โดยนโยบายภาครัฐจากนี้ควรให้สร้างความสมดุลการพัฒนาทั้ง ๔ มิติ คือ

(๗.๑) ด้านความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ (Economic Wealth) เป็นการสร้างการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพในการผลิต และการพัฒนาไปสู่รูปแบบการเชื่อมโยงการผลิตแบบห่วงโซ่อุปทาน เชื่อมโยงการผลิตการตลาด ระหว่างประเทศโดยสร้างรูปแบบการเข้าถึงตลาดใหม่

(๗.๒) ด้านการใช้ศักยภาพของทุนมนุษย์ (Human Wisdom) โดยการใช้ภูมิปัญญาเพื่อสร้างให้เกิดนวัตกรรม (Innovation) และมูลค่าเพิ่ม (Value Creation) เป็นการสร้างการเติบโตจากฐานของภูมิปัญญา ความรู้ นวัตกรรม ในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

(๗.๓) ด้านสังคมการเป็นอยู่ที่ดี (Social Well-Being) เน้นการพัฒนาและสร้างเครือข่ายการผลิตเชื่อมโยงกับ ชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อลดช่องว่างและความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้น รวมถึงการสร้างควมรับผิดชอบต่อสังคม

(๗.๔) ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Wellness) การส่งเสริมให้เกิดความตระหนักในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการบังคับใช้กฎหมายเพื่อกำกับภาคการผลิต มิให้สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๘) แผนปฏิบัติการของกระทรวงอุตสาหกรรม

แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ (ฉบับทบทวน)

ประกอบด้วย ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรม การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์หลักที่เกี่ยวข้องกับ สศอ. ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	มาตรการ
๑. การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็งเป้าประสงค์ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศและอุตสาหกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต โดยเน้นงานวิจัย การต่อยอดงานวิจัยและการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มผลิตภาพและพัฒนามาตรฐานให้ภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่มูลค่ามีความสามารถในการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น	๑. ภาคอุตสาหกรรมมีผลิตภาพปัจจัยการผลิตโดยรวมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๒. จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์กำหนดไม่น้อยกว่า ๓. จำนวนวิสาหกิจในอุตสาหกรรมเป้าหมายมีมูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ๔. จำนวนกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาด้านการมาตรฐานและสร้างมูลค่าเพิ่ม ๕. ต้นทุนโลจิสติกส์ของภาคอุตสาหกรรมลดลงเฉลี่ย ^๕ ๖. อัตราการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ๗. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมไม่ต่ำกว่า ๘. ร้อยละของหน่วยรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนระดับจังหวัดได้รับการพัฒนา ไม่น้อยกว่า ^๖ ๙. จำนวนมาตรฐาน	๑. ส่งเสริมงานวิจัย การต่อยอดงานวิจัยและพัฒนาการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม	๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เป็น SMEs วิสาหกิจชุมชน OTOP เพื่อกระจายรายได้และสร้างความเป็นธรรมให้สังคมมากขึ้น ๑.๒ ส่งเสริมการปรับปรุงกระบวนการและการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมเพื่อลดต้นทุนการผลิต ๑.๓ สนับสนุนให้ผู้ประกอบการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ และ Digital Technology ในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการผลิต ๑.๔ สนับสนุนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมไปสู่การเป็น Industry 4.0 ๑.๕ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี(ในสถานประกอบการ)ที่เหมาะสม (Appropriate Technology) กับศักยภาพของพื้นที่และอุตสาหกรรม ๑.๖ ให้การส่งเสริมบุคลากรที่มีศักยภาพในการประดิษฐ์คิดค้น เพื่อพัฒนาเป็นผู้ประกอบการใหม่ รวมถึงการพัฒนาบุคลากรสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ ๑.๗ ยกระดับผู้ประกอบการจากผู้รับจ้างผลิตเป็นผู้พัฒนาตราสินค้า (OBM) และสนับสนุนให้เกิดการเพิ่มมูลค่าด้วยการพัฒนาการออกแบบ การวิจัยและพัฒนา และการสร้างตราสินค้า ๑.๘ ต่อยอดงานวิจัยและพัฒนาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมสู่เชิงพาณิชย์มากขึ้น

^๕ ต้นทุนโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมในส่วนต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลังซึ่งเป็นต้นทุนโลจิสติกส์ที่มีสัดส่วนสูงที่สุดของภาคอุตสาหกรรม โดยมีกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีสัดส่วนต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลังสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ (รวมประมาณ ๗๐%) รวม ๖ +๑ กลุ่มได้แก่ (๑) อาหาร (๒) ปิโตรเคมีและพลาสติก (๓) เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (๔) ชิ้นส่วนยานยนต์ (๕) สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และ (๖) ยางพาราและผลิตภัณฑ์จากยางพารา และกลุ่ม SMEs

^๖ เป็นตัวชี้วัดใหม่ ของ สมอ. หลังจากถ่ายโอนงานให้ สอจ. แล้ว คาดว่าจะดำเนินการได้ทั้งหมดในปี ๒๕๖๒ (๑๐๐%)

ประเด็นยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	มาตรการ
	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่กำหนดมีผู้มาขอรับการรับรองเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า		
		๒. พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่อุปทานให้เป็นผู้มีสมรรถนะสูงทั้งด้านทักษะการผลิต การบริหารจัดการ เทคโนโลยี และนวัตกรรม	๒.๑ สร้างความเข้าใจให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงการปรับตัว รวมทั้งการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน รองรับการเปลี่ยนแปลงแบบพลวัต อาทิ กระแสสิ่งแวดล้อม ภัยพิบัติ และการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๒.๒ ให้การสนับสนุน และพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมเพื่อลดผลกระทบจากการขาดแคลนแรงงานฝีมือ ๒.๓ ร่วมกับสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการในการวางแผนการพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม ๒.๔ สร้างค่านิยมการเป็นผู้ประกอบการ หรือการเป็นแรงงานวิชาชีพอุตสาหกรรม ๒.๕ สร้างสังคมผู้ประกอบการให้เข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	มาตรการ
		๓. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดหาวัตถุดิบเพื่อรองรับความต้องการในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง	๓.๑ พัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ๓.๒ ให้ความสำคัญกับการพัฒนากระบวนการผลิต ผลิตภัณฑ์และบริการ การพัฒนาด้านการมาตรฐาน รวมถึงการใช้เทคโนโลยี ขั้นสูง และการจัดการที่ดีในการเพิ่มผลผลิต มูลค่า และนวัตกรรม ในสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมาย ๓.๓ ส่งเสริมการผลิตและการพัฒนาวัตถุดิบต้นน้ำให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอต่อความต้องการและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรม ๓.๔ ส่งเสริมการพัฒนาและผลิตเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ๓.๕ นำวัสดุชีวมวลซึ่งเป็นวัสดุที่มีศักยภาพพื้นฐานของประเทศมาต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อุตสาหกรรมต่อเนื่อง
		๔. พัฒนามาตรฐาน การตรวจสอบรับรองระบบงาน และผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับภาคอุตสาหกรรมและเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค	๔.๑ พัฒนาการกำหนดมาตรฐานให้สามารถตอบสนองความต้องการของทุกภาคส่วนและได้รับการยอมรับ ๔.๒ พัฒนาระบบการตรวจสอบและรับรองให้สอดคล้องกับแนวทางสากลและเป็นไปตามความต้องการของผู้ประกอบการ ๔.๓ กำกับดูแลและพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าได้ตามมาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๔.๔ ส่งเสริมการพัฒนาและผลิตเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ๔.๕ เสริมสร้างความรู้/เข้าใจเรื่องความสำคัญของมาตรฐานและความเชื่อมั่นเครื่องหมายมาตรฐาน ให้กับผู้ประกอบการและผู้บริโภค
		๕. เสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของภาคอุตสาหกรรม	๕.๑ บูรณาการกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่าง ๆ เช่น แรงงาน พลังงาน น้ำ วัตถุดิบทางการเกษตร โลจิสติกส์ ฯลฯ เพื่อลดผลกระทบจากต้นทุนที่จะเพิ่มสูงขึ้น ๕.๒ ขับเคลื่อนการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนแม่บทโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

ประเด็นยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	มาตรการ
		๖. พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศเป็นอุตสาหกรรมของอาเซียน ⁷	๖.๑ สร้างเครือข่ายการผลิตให้เชื่อมโยงในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมตามนโยบายรัฐบาลการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ เขตเศรษฐกิจพิเศษ ๖.๒ พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมายให้เป็นศูนย์กลางในการผลิตและการเพิ่มมูลค่า (Industrial Hub) ของอาเซียน ๖.๓ ส่งเสริมการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของ ASEAN (plus) และยกระดับเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานการผลิตที่มีมูลค่าสูงขึ้น

๑.๑.๒ อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของ สศอ. ตามที่ได้บัญญัติไว้ตามกฎหมาย

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีอำนาจหน้าที่ตามที่ประกาศไว้ในกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนี้

(๑) เสนอแนะนโยบาย แนวทาง และมาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม รวมทั้งจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ

(๒) เสนอแนะนโยบาย กำหนดทำที่แนวทางความร่วมมือด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ รวมทั้งประชุมเจรจากับองค์กรหรือหน่วยงานต่างประเทศด้านอุตสาหกรรม

(๓) ศึกษา วิเคราะห์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบาย การวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรม และการแก้ปัญหาหรือพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

(๔) วิเคราะห์ วิจัย คาดการณ์แนวโน้ม และเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

(๕) ประสาน เร่งรัด ติดตาม ขับเคลื่อน และประเมินผลการพัฒนาอุตสาหกรรม

(๖) กำหนดนโยบายการสำรวจ การเก็บรักษา การใช้ประโยชน์ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม จัดทำดัชนีอุตสาหกรรม และทำหน้าที่เป็นศูนย์สารสนเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

โดยมีวิสัยทัศน์ และพันธกิจ ดังนี้

(๑) วิสัยทัศน์

“เป็นองค์กรชั้นนำการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศสู่ความยั่งยืน”

(๒) พันธกิจ

(๒.๑) เสนอแนะนโยบาย แนวทาง และมาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม รวมทั้งจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ

⁷ คลัสเตอร์อุตสาหกรรม คือ ชูบเปอร์คลัสเตอร์ ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน 2) เครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม 3) ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 4) ดิจิทัล 5) Food Innopolis 6) Medical Hub และคลัสเตอร์อื่นๆ ได้แก่ เกษตรแปรรูป 6) แพชั่น และอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ 2) อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ 3) การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 4) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ 5) การแปรรูปอาหาร 6) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ 7) การบินและโลจิสติกส์ 8) เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ 9) ดิจิทัล 10) การแพทย์ครบวงจร

(๒.๒) เสนอแนะนโยบาย กำหนดท่าที แนวทางความร่วมมือด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ รวมทั้งประชุมเจรจากับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศด้านอุตสาหกรรม

(๒.๓) ศึกษา วิเคราะห์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบาย การวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมและการแก้ปัญหาหรือพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

(๒.๔) วิเคราะห์ วิจัย คาดการณ์แนวโน้ม และเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

(๒.๕) ประสาน เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาอุตสาหกรรม

(๒.๖) กำหนดนโยบายการสำรวจ การเก็บรักษา การใช้ประโยชน์ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม จัดทำดัชนีอุตสาหกรรมและทำหน้าที่เป็นศูนย์สารสนเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

(๒.๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

๑.๑.๓ ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

(๑) ผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

ผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

๑.๑ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และมีการนำไปสู่การปฏิบัติ มีจำนวนนโยบาย แผน มาตรการ เรื่องที่ให้ความเห็นหรือข้อเสนอแนะแก่ผู้บริหารกระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน ๑๘๑ เรื่อง โดยผลการดำเนินงานมากกว่าแผนที่วางไว้ และผลการสำรวจความเชื่อมั่นในภาพรวมต่อนโยบาย มาตรการหรือข้อเสนอแนะทางวิชาการของ สศอ. เฉลี่ยร้อยละ ๘๐.๔๐ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

๑.๒ ภาคอุตสาหกรรมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีข้อมูลสารสนเทศ การชี้แนะและเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่เพียงพอต่อความต้องการ มีจำนวนผู้รับบริการข้อสารสนเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ๑๒๑,๔๐๖ ราย โดยผลการดำเนินงานมากกว่าแผนที่วางไว้ และผลการสำรวจความเชื่อมั่นในภาพรวมต่อบริการสารสนเทศและระบบเตือนภัยของ สศอ. เฉลี่ยร้อยละ ๗๕.๐๐ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

๑.๓ การประเมินระดับคุณธรรมและความโปร่งใสการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ร้อยละ ๗๙.๔๗ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

(๒) ผลการดำเนินงานตามแนวทางการประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

แนวทางการประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ประกอบด้วย ๔ องค์ประกอบ (ส่วนราชการจะถูกประเมินอย่างน้อย ๔ องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ ๑,๒,๔ และ ๕) ดังนี้

๑ ประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามหลักภารกิจพื้นฐาน งานประจำงานตามหน้าที่ปกติ หรืองานตามหน้าที่ ความรับผิดชอบหลัก งานตามกฎหมาย กฎ นโยบายของรัฐบาล หรือมติคณะรัฐมนตรี (Functional base)

๒ ประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามหลักภารกิจยุทธศาสตร์ แนวทางปฏิรูปภาครัฐ นโยบายเร่งด่วน หรือ ภารกิจที่ได้รับมอบหมายเป็นพิเศษ (Agenda base)

๓ ประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามหลักภารกิจพื้นที่/ท้องถิ่น ภูมิภาค จังหวัด กลุ่มจังหวัด หรือการบูรณาการการดำเนินงานหลายพื้นที่หรือหลายหน่วยงาน (Area base) (ถ้าไม่มีการกีดกันไม่ต้องประเมิน)

๔ ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและพัฒนานวัตกรรมในการบริหารจัดการระบบงาน งบประมาณ ทรัพยากรบุคคล และการให้บริการประชาชนหรือหน่วยงานของรัฐ (Innovation base)

๕ ศักยภาพในการเป็นส่วนราชการที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาประเทศ ตามแผนหรือนโยบายระดับชาติ นโยบายของรัฐบาล (Potential base) ประกอบกับผลการประเมินโดยองค์กรภายในและภายนอกประเทศ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ สศอ. ได้ดำเนินการในหัวข้อดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ Functional base

๑.๑ ระดับความสำเร็จของการดำเนินการผลักดันแผนปฏิบัติการการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพ (productivity) ของภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

๑.๒ ร้อยละมูลค่าการลงทุนของโรงงานในอุตสาหกรรมศักยภาพเพิ่มขึ้น

๑.๓ ระดับความสำเร็จของการดำเนินการกำหนดแนวทางและกลไกการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ (S-Curve)

องค์ประกอบที่ ๒ Agenda base

๒.๑ การสร้างความรับรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน

๒.๑.๑ ร้อยละการดำเนินการตามแผนการสร้างความรับรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน

๒.๑.๒ ร้อยละการชี้แจงประเด็นสำคัญที่ทันต่อสถานการณ์

๒.๒ ระดับความสำเร็จของการผลักดันให้ผู้ประกอบการมีการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ที่มีความเข้มแข็ง

องค์ประกอบที่ ๔ Innovation base

๔.๑ ประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณ

๔.๒ ข้อเสนอประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและพัฒนานวัตกรรมของส่วนราชการ (car Search Application)

องค์ประกอบที่ ๕ Potential base

๕.๑ การจัดทำและดำเนินการตามแผนขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

- การผลักดันแผน productivity

- การกำหนดแนวทางกลไก S-Curve

- การปรับโครงสร้าง สศอ.

(๓) ผลการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ

ผลการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการของ สศอ. ตามแผนงานพื้นฐาน แผนงานยุทธศาสตร์ และแผนงานบูรณาการการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติในการสร้างความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมของภาคอุตสาหกรรมสู่ไทยแลนด์ ๔.๐ ได้แบ่งผลการดำเนินงานออกเป็น ๒ ส่วนคือ (๑) ผลการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ของ สศอ. จำนวน ๓๗๗,๗๗๔,๒๕๖.๐๘ บาท คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๐๙ สามารถเบิกจ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (๒) ผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามตัวชี้วัดเป็นไปตามเป้าหมายบริการกระทรวงที่วางแผนที่ไว้ คือ ผลิตภาพอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ และผลิตภาพบุคลากรและแรงงานที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๕

(๔) ความเสี่ยงในการดำเนินงาน

ความเสี่ยงด้านต่างๆ ในการดำเนินงาน เช่น ความเสี่ยงด้านการเงิน สังคม และจริยธรรม สศอ. มีการตรวจสอบและบริหารความเสี่ยง ผ่านกิจกรรมการควบคุม ภายใน สศอ. โดยมีการ

ประเมินโดยรวมจากองค์ประกอบของการควบคุมภายใน ๕ องค์ประกอบ คือ สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามประเมินผล นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงภาคอุตสาหกรรม (STEEP analysis) เพื่อหาแนวโน้มที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก ที่ครอบคลุมในมิติต่าง ๆ ทั้งประเด็นด้านสังคม (Social), เทคโนโลยี (Technology), เศรษฐกิจ (Economic), สิ่งแวดล้อม (Environment) และการเมือง (Political) โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว สศอ. ควรดำเนินการวางระบบ Smart OIE และ Big Data เพื่อพัฒนาองค์กรไปสู่ยุคแห่งการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ องค์กรชั้นนำการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศสู่ความยั่งยืน

(๕) ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์และความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์

สำหรับเรื่องความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ของ สศอ. ประกอบด้วย ความท้าทายตามพันธกิจ ความท้าทายด้านปฏิบัติการ และความท้าทายด้านทรัพยากรบุคคล ดังนี้

ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์	สิ่งที่ท้าทาย
ความท้าทายด้านพันธกิจ	- ส่งเสริมการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตร่วมกับสังคมอย่างยั่งยืน - เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม
ความท้าทายด้านปฏิบัติการ	- พัฒนากลไกและเครื่องมือในการผลักดัน ติดตาม ประเมินผล นโยบาย/แผน/ยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล - สร้างเครือข่าย/พันธมิตรทั้งหน่วยงานภายในและนอกกระทรวงอุตสาหกรรมในการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศ - พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานและจัดเก็บฐานข้อมูล
ความท้าทายด้านทรัพยากรบุคคล	- การรักษาองค์ความรู้/บุคลากรที่มีทักษะความสามารถ - พัฒนาองค์กรสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ - เพิ่มพูนองค์ความรู้ให้แก่บุคลากรในทุกด้าน - การจัดหาผู้สืบทอดตำแหน่ง

๑.๑.๔ ความต้องการและคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งรวบรวมจากการสำรวจความต้องการ/ความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเป็นทางการ ทั้งที่ สศอ. สำรวจเองหรือมีหน่วยงานเป็นกลางจากภายนอกสำรวจให้ หรืออาจมาจากการสำรวจที่ไม่เป็นทางการ เช่น การมอบหมายนโยบายจากผู้บริหารกระทรวงอุตสาหกรรม การรับฟังความคิดเห็นจากการประชุม สัมมนา หรือเสวนาต่างๆ ที่ได้พบปะกับผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม นักวิชาการ สื่อมวลชน หรือส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ

๑.๒ การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายใน

จากการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายในของ สศอ. แล้ว ได้ผล ดังนี้

ปัจจัย	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. ด้านความเหมาะสมของโครงสร้างองค์กร	บริหารงานได้ง่าย ง่ายต่อการถ่ายทอดนโยบาย ใกล้ชิดกับภาคเอกชน	โครงสร้างองค์กรรองรับภารกิจที่ได้รับมอบหมายไม่ได้ทั้งหมด (เช่น การประเมินผล การผลักดันนโยบาย และการสร้างความมีส่วนร่วม)

ปัจจัย	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๒. ด้านผลผลิต ผลลัพธ์ และความพึงพอใจของผู้รับบริการ	● นโยบายที่เสนอเป็นที่ยอมรับจากผู้บริหาร อก. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ● เป็นแหล่งข้อมูลอุตสาหกรรมที่สำคัญที่ได้รับความเชื่อถือของประเทศ ● เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญ นำไปสู่การเสนอนโยบายและแผน ● มีช่องทางการบริการด้านระบบข้อมูลและสารสนเทศที่หลากหลาย ● มีระบบ Intelligence Unit ในการวิเคราะห์และให้บริการข้อมูล ● ได้รับความไว้วางใจจากผู้บริหาร อก. ให้เป็นผู้กำกับและผลักดันโครงการ/งานสำคัญหลายด้าน เช่น แผนแม่บท Productivity โครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา กองทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ฯลฯ ● มีภาพลักษณ์ที่ดีในเรื่องความโปร่งใส และธรรมาภิบาล โดยไม่มีข้อร้องเรียนจากประชาชน หรือปัญหาการทุจริตในส่วนราชการ	● การผลักดันนโยบายยังไม่เกิดผลไปสู่การปฏิบัติอย่างชัดเจน ● รายงาน/สารสนเทศบางเรื่องที่เผยแพร่เป็นงานทางวิชาการซึ่งมีความเข้าใจยาก ● การประชาสัมพันธ์ไม่มากพอ / ผู้รับบริการบางส่วนยังไม่รู้จักผลิตภัณฑ์ที่ สศอ. ให้บริการ
๓. ด้านการบริหารบุคคลและการพัฒนาบุคลากร	● มีบุคลากรที่มีทักษะ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญสูง ● บุคลากรมีระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยสูง ● มีโอกาสในการเพิ่มพูนองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง	● การถ่ายทอดความรู้ ทักษะและประสบการณ์ ยังไม่ทั่วถึง ● อัตรากำลังคนไม่เพียงพอต่อบทบาทและภารกิจที่ได้รับ
๔. ด้านการเงิน	มีประสิทธิภาพในการบริหารการจัดการงบประมาณ	เบิกจ่ายล่าช้า
๕. การบริหารพัสดุ การจัดซื้อจัดจ้าง	กระบวนการบริหารจัดการพัสดุที่มีประสิทธิภาพ	ไม่มีจุดอ่อน
๖. การบริหารจัดการ	มีการบริหารจัดการองค์กรที่ดี มีประสิทธิภาพ และเป็นที่ยอมรับในหลายด้าน	ไม่มีจุดอ่อน

๑.๓ การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมภายนอก

จากการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมภายนอกของ สศอ. แล้ว ได้ผล ดังนี้

ปัจจัย	โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (Threats)
๑. ด้านสังคม/ วัฒนธรรม	● สังคมใส่ใจสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ทำให้ความต้องการในการกำหนดนโยบายด้านอุตสาหกรรมมีความสำคัญมากขึ้น ● สังคมกำลังสร้างความพร้อมด้าน Knowledge Base Society เป็นโอกาสในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ● ประชากรวัยเจริญพันธุ์โดยเฉพาะแรงงานภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มจะขาดแคลนมากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นทั้งนโยบาย และฐานข้อมูลกำลังคนจะมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น	● สังคมขาดความเข้าใจในการใช้ข้อมูลอุตสาหกรรม ● เอกชนยังไม่เห็นความสำคัญในการให้ข้อมูลแก่ภาครัฐ
๒. ด้านเทคโนโลยี	● การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและการจัดการสมัยใหม่ของภาคอุตสาหกรรม ทำให้เกิดแนวคิดในการนำเสนอนโยบายใหม่ๆ ● เทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้การปฏิบัติงานและการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานต่างๆ	● มีความเสี่ยงต่อการถูกบุกรุกฐานข้อมูลสารสนเทศ และระบบเครือข่ายการสื่อสาร ของ สศอ.
๓. ด้านเศรษฐกิจ	● การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจและการเปิดเสรีการค้า ทำให้มีการพัฒนานโยบายและระบบข้อมูลสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้น ● ภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวนทำให้ระบบเตือนภัยภาคอุตสาหกรรมมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น	ระบบเศรษฐกิจที่เปิดและการแข่งขันที่รุนแรงทำให้การเสนอแนะนโยบายมีความซับซ้อนยากลำบากมากขึ้น
๔. ด้านกฎ ระเบียบ นโยบาย การเมือง	● รัฐบาลให้การสนับสนุนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเป็นตัวขับเคลื่อนหลักเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะเรื่อง Creative Economy จึงเป็นโอกาสในการเพิ่มขอบเขตและการสนับสนุนงานด้านนโยบาย ● กฎหมายรัฐธรรมนูญ ส่งเสริมให้มีการประชุมพิจารณาทำให้มีโอกาสนำมาบูรณาการความคิดมากยิ่งขึ้น	● ระบบการเมืองขาดเสถียรภาพทำให้นโยบายขาดความต่อเนื่องเชื่อมโยง ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ● การผลักดันแผนงาน/โครงการสำคัญที่ได้รับมอบหมายโดยใช้งบประมาณปกติอาจขาดความยืดหยุ่นและไม่ทันต่อสถานการณ์ได้ ● รัฐบาลชุดปัจจุบันให้ความสำคัญ

ปัจจัย	โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (Threats)
	สถาบันเครือข่ายของกระทรวงอุตสาหกรรมมีส่วนเสริมการทำงานของ สศอ. ทำให้การขับเคลื่อนภารกิจหลักมีประสิทธิภาพมากขึ้น	ภัยยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งทำให้กระบวนการทำงานต้องกำหนดให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

๑.๔ การวิเคราะห์ SWOT

เมื่อวิเคราะห์ได้สถานะแวดล้อมภายในและภายนอกแล้ว ได้นำผลการวิเคราะห์ SWOT ซึ่งเป็นการประเมินสถานภาพของปัจจัยต่างๆ ร่วมกัน มาดำเนินการประมวลผลตามวิธีการ TOWS ซึ่งมีผลในเชิงวิเคราะห์ด้านกลยุทธ์ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร (TOWS Matrix)

๑.๔.๑ กลวิธีเชิงรุก (SO Strategy)

จุดแข็ง (Strengths)	โอกาส (Opportunities)	กลวิธีเชิงรุก (SO Strategy)
๑. โครงสร้างองค์กรสอดคล้องกับสถาบันเครือข่ายของ ออ. ที่มีและสามารถประสานการทำงานร่วมกันได้ดี ๒. การให้บริการโดยรวมทั้งเรื่องนโยบายและสารสนเทศเป็นที่พอใจ ต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ๓. ข้อมูลทั้งด้านนโยบายและสารสนเทศมีความถูกต้องน่าเชื่อถือ สอดคล้องต่อสถานการณ์ มีการนำเสนอองค์ความรู้ต่อสาธารณะ ที่เป็นประโยชน์ชัดเจน เข้าใจง่าย ๔. บุคลากรมีความรู้ความสามารถ ทักษะ และความเชี่ยวชาญเป็นที่ยอมรับจากผู้รับบริการ ส่วนใหญ่เป็นคนรุ่นใหม่ (Young Generation) ทำให้สามารถรับการเปลี่ยนแปลงได้ค่อนข้างดี กล้าตัดสินใจ และมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง ๕. มีการฝึกอบรมที่ครอบคลุมตำแหน่งและหน่วยงานต่าง ๆ ๖. มีระบบ อุปกรณ์ IT รวมถึงระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี ๗. มีการกำกับดูแลตนเองที่ดี โดยเฉพาะความรับผิดชอบต่อด้านการเงิน	๑. การเสนอนโยบายอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับทิศทาง เช่น การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร การเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพ การใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม การออกแบบ การพัฒนา SMEs การเชื่อมโยงกับภูมิภาค การพัฒนาอุตสาหกรรมการบิน การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ อุตสาหกรรม ที่รักษาสิ่งแวดล้อม ใส่ใจสุขภาพ ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนจะได้รับการผลักดันมากขึ้น ๒. การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจและการเปิดเสรีการค้า โดยเฉพาะ AEC+ ทำให้มีโอกาสกำหนดนโยบายและจัดทำสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงห่วงโซ่ การผลิตในกลุ่มที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้น ๓. การเสนอนโยบายที่พิจารณาอุตสาหกรรม เป็นกลุ่มตามห่วงโซ่มูลค่า และเชื่อมโยงกับภูมิภาค ๔. ฐานข้อมูลด้านกำลังคนในภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีอัตโนมัติ จะมีความต้องการเพิ่มมากขึ้น ๕. การให้บริการข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้รับการสนับสนุนมากขึ้น ๖. ภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวนทำให้ระบบเตือนภัยภาคอุตสาหกรรมมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ๗. เทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้การบูรณาการการทำงานภายในหน่วยงานและการเชื่อมโยงข้อมูล กับหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงการให้บริการข้อมูลมีความสะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น	๑. จัดทำนโยบายที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนา โดยพิจารณาเป็นกลุ่มที่เชื่อมโยงกัน ตลอดจนให้เชื่อมโยงกับ AEC+ หรือห่วงโซ่อุปทานโลก ๒. พัฒนาแผนหรือนโยบายการสนับสนุนอุตสาหกรรมใหม่ ๆ ที่มีแนวโน้มในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมเพื่อสุขภาพ ฯลฯ ๓. ส่งเสริมการหารือร่วมกันกับสถาบันเครือข่าย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการผลักดันนโยบายที่สำคัญไปสู่การปฏิบัติ ๔. ขยายและเชื่อมโยงฐานข้อมูลที่มีให้รองรับข้อมูลทิศทางที่สำคัญ เช่น เทคโนโลยี นวัตกรรม การออกแบบ ประสิทธิภาพ การใช้กำลังคน ฯลฯ ๕. ขยายการให้บริการสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมรองรับการให้บริการ บนมือถือ หรือระบบ Smart Cloud ในอนาคต ๖. พัฒนาบุคลากรให้มีทักษะรองรับการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ และการผลักดัน การเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิต ๗. ถ่ายทอดองค์ความรู้การจัดทำระบบการกำกับดูแลตัวเองที่ดีไปสู่หน่วยงานต่าง ๆ ในองค์กร เพื่อส่งเสริมธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการทำงาน

๑.๔.๒ กลวิธีเชิงป้องกัน (ST Strategy)

จุดแข็ง (Strengths)	ภัยคุกคาม (Threats)	กลวิธีเชิงป้องกัน (ST Strategy)
๑. โครงสร้างองค์กรสอดคล้องกับสถาบันเครือข่ายของ ออ. ที่มีและสามารถประสานการทำงานร่วมกันได้ดี ๒. การให้บริการโดยรวมทั้งเรื่องนโยบายและสารสนเทศเป็นที่พอใจต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ๓. ข้อมูลทั้งด้านนโยบายและสารสนเทศมีความถูกต้องน่าเชื่อถือสอดคล้องต่อสถานการณ์ มีการนำเสนอองค์ความรู้ต่อสาธารณะ ที่เป็นประโยชน์ชัดเจน เข้าใจง่าย ๔. บุคลากรมีความรู้ความสามารถ ทักษะ และความเชี่ยวชาญเป็นที่ยอมรับจากผู้รับบริการ ส่วนใหญ่เป็นคนรุ่นใหม่ (Young Generation) ทำให้สามารถรับการเปลี่ยนแปลงได้ค่อนข้างดี กล้าตัดสินใจ และมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง ๕. มีการฝึกอบรมที่ครอบคลุมตำแหน่ง และหน่วยงานต่าง ๆ ๖. มีระบบ อุปกรณ์ IT รวมถึงระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี ๗. มีการกำกับดูแลตนเองที่ดี โดยเฉพาะความรับผิดชอบต่อด้านการเงิน	๑. การศึกษาเชิงนโยบายของ สศอ. ต้องครอบคลุมรอบด้านมากขึ้น อาทิ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชนและสังคม ทรัพยากรที่ใช้ พลังงาน กำลังคน มาตรการกีดกันการค้าในรูปแบบต่าง ๆ ๒. การศึกษาเชิงนโยบายของ สศอ. จะต้องปรับเปลี่ยนให้มีการผสมผสานข้ามอุตสาหกรรมมากขึ้น ๓. การศึกษาเชิงนโยบายของ สศอ. ต้องค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเทศเกิดใหม่ เช่น BRIC และ Next ๑๑ มากขึ้น ๔. นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมในสาขาอุตสาหกรรมที่มีการใช้แรงงานเข้มข้นจะต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมมากขึ้น ๕. ผู้รับบริการคาดหวังการได้รับบริการแบบทันที มีการกลั่นกรองและสังเคราะห์ให้อ่านง่าย ๖. สังคมขาดความเข้าใจในการใช้ข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนยังไม่เห็นความสำคัญในการให้ข้อมูลแก่ทางการ ๗. ขอบเขตของสาขาอุตสาหกรรมมีการเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ต้องมีการปรับปรุงแนวทางการจัดเก็บข้อมูลมากขึ้น ๘. กระบวนการทำงานต่าง ๆ ต้องปรับปรุงโดยควรได้รับการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมากขึ้น ๙. นโยบายการเร่งเบิกจ่ายงบประมาณของภาครัฐอาจทำให้งานศึกษาวิจัยมีคุณภาพลดลง	๑. เพิ่มเติมหัวข้อในการศึกษาเชิงนโยบายให้ครอบคลุมรอบด้านมากขึ้น เช่น ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชนและสังคม ทรัพยากรที่ใช้ พลังงาน กำลังคน มาตรการกีดกันการค้าในรูปแบบต่าง ๆ ๒. เพิ่มเติมการศึกษาเชิงนโยบายให้ครอบคลุมประเทศเกิดใหม่ เช่น BRIC และ Next ๑๑ ๓. ยึดหยุ่นแนวทางการศึกษาเชิงนโยบายให้เป็นลักษณะกลุ่มอุตสาหกรรมตามแนวทางการผสมผสานข้ามอุตสาหกรรมมากขึ้น ๔. ศึกษาหาแนวทางรองรับอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากกระแสโลก อาทิ อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น อุตสาหกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสังคม ๕. พัฒนาการให้บริการนโยบายและสารสนเทศให้มีการกลั่นกรองและสังเคราะห์ให้อ่านได้ง่าย ๖. ศึกษาหาแนวทางรองรับการปรับปรุงการจัดเก็บข้อมูลอุตสาหกรรมที่เกิดจากผสมผสานข้ามอุตสาหกรรม ๗. ปรับปรุงกระบวนการทำงานให้สามารถรองรับการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้มากขึ้น

กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy)

จุดอ่อน (Weaknesses)	โอกาส (Opportunities)	กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy)
๑. โครงสร้างองค์กรยังรองรับภารกิจ ที่ได้รับมอบหมายไม่ได้ทั้งหมด รวมทั้งยังพึ่งพาการจ้างที่ปรึกษาเป็นหลัก ๒. ขาดการบูรณาการกับภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการผลักดันนโยบาย และการนำไปใช้ประโยชน์ ๓. บรรยากาศในการสร้างนวัตกรรม หรือปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่องในองค์กร ยังไม่ชัดเจน ๔. ระบบการติดตามผลการดำเนินงานในองค์กรยังไม่เพียงพอ ๕. ขาดการสื่อสาร/ติดต่อประสานงานที่ดีระหว่างหน่วยงานภายในองค์กร ๖. ผลลัพธ์ที่ให้บริการ ยังไม่ชัดเจนในเรื่องคุณค่า และจุดมุ่งเน้น รวมทั้งขาดระบบทวนสอบแนวทางการปรับปรุง การให้บริการ และการติดตามมาตรฐาน การให้บริการ ๗. ระบบสืบค้นข้อมูลสารสนเทศยังไม่ดีนัก ๘. บุคลากรยังไม่เชื่อมั่นในระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน รวมทั้งมีปัญหาในเรื่องความผูกพันกับองค์กร ๙. การพัฒนาบุคลากรระดับหน่วยงาน /ระดับบุคคล รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ภายในองค์กร ยังไม่เป็นระบบ ๑๐. ต้นทุนต่อหน่วยในด้านนโยบายมีแนวโน้มสูงขึ้น	๑. การเสนอนโยบายอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับทิศทาง เช่น การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร การเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพ การใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม การออกแบบ การพัฒนา SMEs การเชื่อมโยงกับภูมิภาค การพัฒนาอุตสาหกรรม การบิน การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ อุตสาหกรรมที่รักษาสິงแวดล้อม ใส่ใจสุขภาพ ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนจะได้รับการผลักดันมากขึ้น ๒. การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจและการเปิดเสรีการค้า โดยเฉพาะ AEC+ ทำให้มีโอกาสกำหนดนโยบาย และจัดทำสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงห่วงโซ่ ๓. การเสนอนโยบายที่พิจารณาอุตสาหกรรมเป็นกลุ่มตามห่วงโซ่มูลค่า และเชื่อมโยงกับภูมิภาค จะได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชน ๔. ฐานข้อมูลด้านกำลังคนในภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีอัตโนมัติ จะมีความต้องการเพิ่มมากขึ้น ๕. การให้บริการข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้รับ การสนับสนุนมากขึ้น ๖. ภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวนทำให้ระบบเตือนภัยภาคอุตสาหกรรมมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ๗. เทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้การบูรณาการ การทำงานภายในหน่วยงานและการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงการให้บริการข้อมูลมีความสะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น	๑. ปรับปรุงโครงสร้าง หรือเพิ่มอัตรากำลังเพื่อรองรับภารกิจเพิ่มเติม เช่น การเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกในประเทศใหม่ ๆ การประเมินผลการพัฒนาอุตสาหกรรม การพัฒนาการให้บริการทางระบบ Cloud ฯลฯ ๒. พัฒนาการประสานงาน และบูรณาการร่วมกับภาคเอกชน และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำ และผลักดันนโยบาย โดยเฉพาะเรื่องที่เป็นทิศทาง การพัฒนาที่สำคัญ ๓. พัฒนาบรรยากาศการสร้างนวัตกรรม และปรับปรุงกระบวนการทำงาน เพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ๔. ส่งเสริมระบบการติดต่อประสานงานอย่างไม่เป็นทางการ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ดำเนินการได้รวดเร็ว ทันสถานการณ์ ๕. พัฒนาแนวคิดการนำเสนอผลการศึกษาเชิงนโยบาย และสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่ตรงต่อความต้องการของผู้รับบริการรายกลุ่ม/รายบุคคล ๖. เพิ่มเติม/ปรับปรุง/บูรณาการสารสนเทศที่มี รวมถึงปรับปรุงระบบการสืบค้นข้อมูลให้สามารถตอบสนองตามความต้องการของผู้รับบริการ ๗. กำหนดกระบวนการที่มีความสำคัญที่ สศอ. ต้องดำเนินการเอง และลดการพึ่งพิงที่ปรึกษา ตลอดจนพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีสามารถดำเนินการได้เอง

กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy)

จุดอ่อน (Weaknesses)	ภัยคุกคาม (Threats)	กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy)
๑. โครงสร้างองค์กรยังรองรับภารกิจ ที่ได้รับมอบหมายไม่ได้ทั้งหมด รวมทั้งยังพึ่งพาการจ้างที่ปรึกษาเป็นหลัก ๒. ขาดการบูรณาการกับภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการผลักดันนโยบาย และการนำไปใช้ประโยชน์ ๓. บรรยากาศในการสร้างนวัตกรรม หรือปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่องในองค์กร ยังไม่ชัดเจน ๔. ระบบการติดตามผลการดำเนินงานในองค์กรยังไม่เพียงพอ ๕. ขาดการสื่อสาร/ติดต่อประสานงานที่ดีระหว่างหน่วยงานภายในองค์กร ๖. ผลิตภัณฑ์ที่ให้บริการ ยังไม่ชัดเจนในเรื่องคุณค่า และจุดมุ่งเน้น รวมทั้งขาดระบบทวนสอบแนวทางการปรับปรุงการให้บริการ และการติดตามมาตรฐานการให้บริการ ๗. ระบบสืบค้นข้อมูลสารสนเทศยังไม่ดีนัก ๘. บุคลากรยังไม่เชื่อมั่นในระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน รวมทั้ง มีปัญหาในเรื่องความผูกพันกับองค์กร ๙. การพัฒนาบุคลากรระดับหน่วยงาน/ระดับบุคคล รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ภายในองค์กรยังไม่เป็นระบบ ๑๐. ต้นทุนต่อหน่วยในด้านนโยบายมีแนวโน้มสูงขึ้น	๑. การศึกษาเชิงนโยบายของ สศอ. ต้องครอบคลุมรอบด้านมากขึ้น อาทิ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชนและสังคม ทรัพยากรที่ใช้ พลังงาน กำลังคน มาตรการกีดกันการค้าในรูปแบบต่าง ๆ ๒. การศึกษาเชิงนโยบายของ สศอ. จะต้องปรับเปลี่ยนให้มีการผสมผสานข้ามอุตสาหกรรมมากขึ้น ๓. การศึกษาเชิงนโยบายของ สศอ. ต้องค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเทศเกิดใหม่ เช่น BRIC และ Next ๑๑ มากขึ้น ๔. นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมในสาขาอุตสาหกรรมที่มีการใช้แรงงานเข้มข้นจะต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมมากขึ้น ๕. ผู้รับบริการคาดหวังการได้รับการแบบทันที มีการกลั่นกรองและสังเคราะห์ให้อ่านง่าย ๖. สังคมขาดความเข้าใจในการใช้ข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนยังไม่เห็นความสำคัญในการให้ข้อมูล แก่ทางการ ๗. ขอบเขตของสาขาอุตสาหกรรมมีการเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ต้องมีการปรับปรุงแนวทางการจัดเก็บข้อมูลมากขึ้น ๘. กระบวนการทำงานต่าง ๆ ต้องปรับปรุงโดยควรได้รับการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมากขึ้น ๙. นโยบายการเร่งเบิกจ่ายงบประมาณของภาครัฐอาจทำให้งานศึกษาวิจัยมีคุณภาพลดลง	๑. พัฒนาการประสานงาน และบูรณาการร่วมกับภาคเอกชน และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องในการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ในการศึกษาเชิงนโยบาย เช่น ด้านสิ่งแวดล้อม ชุมชนและสังคม ทรัพยากร พลังงาน กำลังคน และมาตรการกีดกันทางการค้า ประเทศเกิดใหม่ ฯลฯ ๒. พัฒนาแนวทางการสร้างคุณค่าจากทุกผลิตภัณฑ์ที่ให้บริการให้ตรงตาม ความต้องการ ตลอดจนแนวทางการติดตามมาตรฐานการให้บริการ ๓. จัดทำและเผยแพร่แนวทางการใช้ประโยชน์จากสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่มี ให้ตรงตามความต้องการของแต่ละกลุ่มผู้รับบริการ โดยเฉพาะ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลแก่ สศอ. ๔. ลดงบประมาณในการพึ่งพิงที่ปรึกษา โดยเพิ่มเติมแนวทางการดำเนินงานเอง ให้เพิ่มมากขึ้น ๕. ปรับปรุงระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานราชการให้มีความโปร่งใส เป็นธรรม และมีส่วนร่วม เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน ๖. ปรับปรุงระบบการพัฒนาบุคลากรระดับหน่วยงาน /ระดับบุคคล รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ๗. พัฒนากิจกรรมเพื่อสร้างความรักความผูกพันในองค์กร

กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy)

จุดแข็ง (Strengths)	ภัยคุกคาม (Threats)	กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy)
๑. โครงสร้างองค์กรสอดคล้องกับสถาบันเครือข่ายของ อก. ที่มีและสามารถประสานการทำงานร่วมกันได้ดี ๒. การให้บริการโดยรวมทั้งเรื่องนโยบายและ สารสนเทศเป็นที่พอใจต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ๓. ข้อมูลทั้งด้านนโยบายและสารสนเทศมีความ ถูกต้องน่าเชื่อถือสอดคล้องต่อสถานการณ์ มีการ นำเสนอองค์ความรู้ต่อสาธารณะ ที่เป็นประโยชน์ ชัดเจน เข้าใจง่าย ๔. บุคลากรมีความรู้ความสามารถ ทักษะ และ ความเชี่ยวชาญเป็นที่ยอมรับจากผู้รับบริการ ส่วน ใหญ่เป็นคนรุ่นใหม่ (Young Generation) ทำให้ สามารถรับการเปลี่ยนแปลงได้ค่อนข้างดี กล้า ตัดสินใจ และมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง ๕. มีการฝึกอบรมที่ครอบคลุมตำแหน่งและ หน่วยงานต่าง ๆ ๖. มีระบบ อุปกรณ์ IT รวมถึงระบบรักษาความ ปลอดภัยที่ดี ๗. มีการกำกับดูแลตนเองที่ดี โดยเฉพาะความ รับผิดชอบด้านการเงิน	๑. การศึกษาเชิงนโยบายของ สศอ. ต้องครอบคลุมรอบด้าน มากขึ้น อาทิ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชนและสังคม ทรัพยากรที่ใช้ พลังงาน กำลังคน มาตรการกีดกันการค้าใน รูปแบบต่าง ๆ ๒. การศึกษาเชิงนโยบายของ สศอ. จะต้องปรับเปลี่ยนให้มี การผสมผสานข้ามอุตสาหกรรมมากขึ้น ๓. การศึกษาเชิงนโยบายของ สศอ. ต้องค้นหาข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับประเทศเกิดใหม่ เช่น BRIC และ Next ๑๑ มากขึ้น ๔. นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมในสาขาอุตสาหกรรมที่มี การใช้แรงงานเข้มข้นจะต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมมากขึ้น ๕. ผู้รับบริการคาดหวังการได้รับบริการแบบทันที มีการ กลั่นกรองและสังเคราะห์ให้อ่านง่าย ๖. สังคมขาดความเข้าใจในการใช้ข้อมูลเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนยังไม่ เห็นความสำคัญในการให้ข้อมูลแก่ทางการ ๗. ขอบเขตของสาขาอุตสาหกรรมมีการเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ต้องมีการปรับปรุงแนวทางการจัดเก็บข้อมูลมากขึ้น ๘. กระบวนการทำงานต่าง ๆ ต้องปรับปรุงโดยควรได้รับ การมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมากขึ้น ๙. นโยบายการเร่งเบิกจ่ายงบประมาณของภาครัฐอาจทำให้ งานศึกษาวิจัยมีคุณภาพลดลง	๑. เพิ่มเติมหัวข้อในการศึกษาเชิงนโยบายให้ครอบคลุมรอบด้านมาก ขึ้น เช่น ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชนและสังคม ทรัพยากรที่ใช้ พลังงาน กำลังคน มาตรการกีดกันการค้าในรูปแบบต่าง ๆ ๒. เพิ่มเติมนโยบายการศึกษาเชิงนโยบายให้ครอบคลุมประเทศเกิดใหม่ เช่น BRIC และ Next ๑๑ ๓. ยึดหยุ่นแนวทางการศึกษาเชิงนโยบายให้เป็นลักษณะกลุ่ม อุตสาหกรรมตามแนวทางการผสมผสานข้ามอุตสาหกรรมมากขึ้น ๔. ศึกษาหาแนวทางรองรับอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจาก กระแสโลก อาทิ อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น อุตสาหกรรมที่มี ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสังคม ๕. พัฒนาการให้บริการนโยบายและสารสนเทศให้มีการกลั่นกรอง และสังเคราะห์ให้อ่านได้ง่าย ๖. ศึกษาแนวทางรองรับการปรับปรุงการจัดเก็บข้อมูลอุตสาหกรรม ที่เกิดจากผสมผสานข้ามอุตสาหกรรม ๗. ปรับปรุงกระบวนการทำงานให้สามารถรองรับการมีส่วนร่วมจาก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้มากขึ้น

กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy)

จุดอ่อน (Weaknesses)	โอกาส (Opportunities)	กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy)
๑. โครงสร้างองค์กรยังรองรับภารกิจ ที่ได้รับมอบหมายไม่ได้ทั้งหมด รวมทั้งยังพึ่งพาการจ้างที่ปรึกษาเป็นหลัก ๒. ขาดการบูรณาการกับภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการผลักดันนโยบาย และการนำไปใช้ประโยชน์ ๓. บรรยาการในการสร้างนวัตกรรม หรือปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่องในองค์กร ยังไม่ชัดเจน ๔. ระบบการติดตามผลการดำเนินงานในองค์กรยังไม่เพียงพอ ๕. ขาดการสื่อสาร/ติดต่อประสานงานที่ดีระหว่างหน่วยงานภายในองค์กร ๖. ผลลัพธ์ที่ให้บริการ ยังไม่ชัดเจนในเรื่องคุณค่า และจุดมุ่งเน้น รวมทั้งขาดระบบทวนสอบแนวทางการปรับปรุง การให้บริการ และการติดตามมาตรฐาน การให้บริการ ๗. ระบบสืบค้นข้อมูลสารสนเทศยังไม่ดีนัก ๘. บุคลากรยังไม่เชื่อมั่นในระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน รวมทั้งมีปัญหาในเรื่องความผูกพันกับองค์กร ๙. การพัฒนาบุคลากรระดับหน่วยงาน /ระดับบุคคล รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ภายในองค์กร ยังไม่เป็นระบบ ๑๐. ต้นทุนต่อหน่วยในด้านนโยบายมีแนวโน้มสูงขึ้น	๑. การเสนอนโยบายอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับทิศทาง เช่น การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร การเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตภาพ การใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมการออกแบบ การพัฒนา SMEs การเชื่อมโยงกับภูมิภาค การพัฒนาอุตสาหกรรม การบิน การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ อุตสาหกรรมที่รักษาสิ่งแวดล้อม ใส่ใจสุขภาพ ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนจะได้รับการผลักดันมากขึ้น ๒. การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจและการเปิดเสรีการค้า โดยเฉพาะ AEC+ ทำให้มีโอกาสกำหนดนโยบาย และจัดทำสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงห่วงโซ่ ๓. การเสนอนโยบายที่พิจารณาอุตสาหกรรมเป็นกลุ่มตามห่วงโซ่มูลค่า และเชื่อมโยงกับภูมิภาค จะได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชน ๔. ฐานข้อมูลด้านกำลังคนในภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีอัตโนมัติ จะมีความต้องการเพิ่มมากขึ้น ๕. การให้บริการข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้รับ การสนับสนุนมากขึ้น ๖. ภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวนทำให้ระบบเตือนภัยภาคอุตสาหกรรมมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ๗. เทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้การบูรณาการ การทำงานภายในหน่วยงาน และการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงการให้บริการข้อมูลมีความสะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น	๑. ปรับปรุงโครงสร้าง หรือเพิ่มอัตรากำลังเพื่อรองรับภารกิจเพิ่มเติม เช่น การเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกในประเทศใหม่ ๆ การประเมินผลการพัฒนาอุตสาหกรรม การพัฒนาการให้บริการทางระบบ Cloud ฯลฯ ๒. พัฒนาการประสานงาน และบูรณาการร่วมกับภาคเอกชน และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำ และผลักดันนโยบาย โดยเฉพาะเรื่องที่เป็นทิศทาง การพัฒนาที่สำคัญ ๓. พัฒนาบรรยาการการสร้างนวัตกรรม และปรับปรุงกระบวนการทำงาน เพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ๔. ส่งเสริมระบบการติดต่อประสานงานอย่างไม่เป็นทางการ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ดำเนินการได้รวดเร็ว ทันสถานการณ์ ๕. พัฒนาแนวคิดการนำเสนอผลการศึกษาเชิงนโยบาย และสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่ตรงต่อความต้องการของผู้รับบริการรายกลุ่ม/รายบุคคล ๖. เพิ่มเติม/ปรับปรุง/บูรณาการสารสนเทศที่มี รวมถึงปรับปรุงระบบการสืบค้นข้อมูลให้สามารถตอบสนองตามความต้องการของผู้รับบริการ ๗. กำหนดกระบวนการที่มีความสำคัญที่ สศอ. ต้องดำเนินการเอง และลดการพึ่งพิงที่ปรึกษา ตลอดจนพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้สามารถดำเนินการได้เอง

กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy)

จุดอ่อน (Weaknesses)	ภัยคุกคาม (Threats)	กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy)
๑. โครงสร้างองค์กรยังรองรับภารกิจที่ได้รับมอบหมายไม่ได้ทั้งหมด รวมทั้งยังพึ่งพาการจ้างที่ปรึกษาเป็นหลัก ๒. ขาดการบูรณาการกับภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการผลักดันนโยบาย และการนำไปใช้ประโยชน์ ๓. บรรยากาศในการสร้างนวัตกรรม หรือปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่องในองค์กร ยังไม่ชัดเจน ๔. ระบบการติดตามผลการดำเนินงานในองค์กรยังไม่เพียงพอ ๕. ขาดการสื่อสาร/ติดต่อประสานงานที่ดีระหว่างหน่วยงานภายในองค์กร ๖. ผลิตภัณฑ์ที่ให้บริการ ยังไม่ชัดเจนในเรื่องคุณค่า และจุดมุ่งเน้น รวมทั้งขาดระบบทวนสอบแนวทางการปรับปรุงการให้บริการ และการติดตามมาตรฐานการให้บริการ ๗. ระบบสืบค้นข้อมูลสารสนเทศยังไม่ดีนัก ๘. บุคลากรยังไม่เชื่อมั่นในระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน รวมทั้ง มีปัญหาในเรื่องความผูกพันกับองค์กร ๙. การพัฒนาบุคลากรระดับหน่วยงาน /ระดับบุคคล รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ภายในองค์กร ยังไม่เป็นระบบ ๑๐. ต้นทุนต่อหน่วยในด้านนโยบายมีแนวโน้มสูงขึ้น	๑. การศึกษาเชิงนโยบายของ สศอ. ต้องครอบคลุมรอบด้านมากขึ้น อาทิ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชนและสังคม ทรัพยากรที่ใช้ พลังงาน กำลังคน มาตรการกีดกันการค้าในรูปแบบต่าง ๆ ๒. การศึกษาเชิงนโยบายของ สศอ. จะต้องปรับเปลี่ยนให้มีการผสมผสานข้ามอุตสาหกรรมมากขึ้น ๓. การศึกษาเชิงนโยบายของ สศอ. ต้องค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเทศเกิดใหม่ เช่น BRIC และ Next ๑๑ มากขึ้น ๔. นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมในสาขาอุตสาหกรรมที่มีการใช้แรงงานเข้มข้นจะต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมมากขึ้น ๕. ผู้รับบริการคาดหวังการได้รับบริการแบบทันที มีการกลั่นกรองและสังเคราะห์ให้อ่านง่าย ๖. สังคมขาดความเข้าใจในการใช้ข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนยังไม่เห็นความสำคัญในการให้ข้อมูล แก่ทางการ ๗. ขอบเขตของสาขาอุตสาหกรรมมีการเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ต้องมีการปรับปรุงแนวทางการจัดเก็บข้อมูลมากขึ้น ๘. กระบวนการทำงานต่าง ๆ ต้องปรับปรุงโดยควรได้รับการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมากขึ้น ๙. นโยบายการเร่งเบิกจ่ายงบประมาณของภาครัฐอาจทำให้งานศึกษาวิจัยมีคุณภาพลดลง	๑. พัฒนาการประสานงาน และบูรณาการร่วมกับภาคเอกชน และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องในการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ในการศึกษาเชิงนโยบาย เช่น ด้านสิ่งแวดล้อม ชุมชนและสังคม ทรัพยากร พลังงาน กำลังคน และมาตรการกีดกันทางการค้าประเทศเกิดใหม่ ฯลฯ ๒. พัฒนาแนวทางการสร้างคุณค่าจากทุกผลิตภัณฑ์ที่ให้บริการให้ตรงตาม ความต้องการ ตลอดจนแนวทางการติดตามมาตรฐานการให้บริการ ๓. จัดทำและเผยแพร่แนวทางการใช้ประโยชน์จากสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่มี ให้ตรงตามความต้องการของแต่ละกลุ่มผู้รับบริการ โดยเฉพาะ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลแก่ สศอ. ๔. ลดงบประมาณในการพึ่งพิงที่ปรึกษา โดยเพิ่มเติมแนวทางการดำเนินงานเอง ให้เพิ่มมากขึ้น ๕. ปรับปรุงระบบการประเมินผลการปฏิบัติราชการให้มีความโปร่งใสเป็นธรรม และมีส่วนร่วม เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน ๖. ปรับปรุงระบบการพัฒนาบุคลากรระดับหน่วยงาน /ระดับบุคคล รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ๗. พัฒนากิจกรรมเพื่อสร้างความรักความผูกพันในองค์กร

๒. การกำหนดทิศทางขององค์กร (Strategic Direction Setting)

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) สามารถจัดวางทิศทางองค์กร โดยกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ค่านิยมองค์กร และวัฒนธรรมองค์กร ได้ดังนี้

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เป็นองค์กรชั้นนำการพัฒนากิจการอุตสาหกรรมของประเทศสู่ความยั่งยืน”

๒.๒ พันธกิจ

๒.๒.๑ จัดทำ บูรณาการ ผลักดันนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนากิจการอุตสาหกรรมสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน

๒.๒.๒ จัดทำ เชื่อมโยง และให้บริการข้อมูล การขึ้นนำและการเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เชื่อถือได้

๒.๒.๓ สร้างความเข้มแข็งในการเป็นองค์กรที่เป็นเลิศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

๒.๓ เป้าประสงค์

๒.๓.๑ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการอุตสาหกรรมของประเทศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และการนำไปสู่การปฏิบัติ

๒.๓.๒ ภาควิชาอุตสาหกรรมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีข้อมูล เทคโนโลยีสารสนเทศ การขึ้นนำและเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่เพียงพอต่อความต้องการ

๒.๓.๒ องค์กรมีความเป็นเลิศในการให้บริการด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และเป็นที่ยอมรับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๒.๔ ค่านิยมองค์กร

ปรับปรุงตามนโยบาย รวอ. ที่ให้ใช้ค่านิยม ASIA เหมือนกันทั้ง อก. คือ “รับผิดชอบในหน้าที่ เสนอแนะอย่างสร้างสรรค์ มีความซื่อสัตย์สุจริต มุ่งผลสัมฤทธิ์”

A = Accountability

S = Suggestion

I = Integrity

A = Achievement Motivation

๓. การกำหนดยุทธศาสตร์ (Strategic Formulation)

จากการศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นโยบายประเทศไทย ๔.๐ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงภาคอุตสาหกรรม ๕ ด้าน (STEEP Analysis) รวมถึงวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมแล้ว จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็น ๓ ระยะ ได้แก่ ระยะที่ ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ระยะที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๖ และระยะที่ ๓ ปี พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๖๗๖ โดยมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ในแต่ละระยะแตกต่างกัน ดังนี้

๓.๑ ยุทธศาสตร์สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ระยะที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๑

ในระยะที่ ๑ มีเป้าหมายของยุทธศาสตร์ ได้แก่

๓.๑.๑ สศอ. กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขาที่สอดคล้องตามยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมของประเทศ คือ อุตสาหกรรม First S-curve จำนวน ๒ สาขา ซึ่งสามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้

๓.๑.๒ มีข้อมูลอุตสาหกรรมศักยภาพและแนวทางการให้บริการข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ๓ ประเด็น ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและผลักดันไปสู่การปฏิบัติ

กลยุทธ์ที่ ๑ จัดทำนโยบายแผนยุทธศาสตร์

กิจกรรม ๑.๑ กำหนด Road map อุตสาหกรรมรายสาขาที่สอดคล้องตามยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมชีวภาพ

กิจกรรม ๑.๒ จัดทำยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมเชิงพื้นที่ (ภาค/กลุ่มจังหวัด/พื้นที่เฉพาะ/EEC/เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (SEZ))

กิจกรรม ๑.๓ จัดทำยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศ ให้ครอบคลุมประเทศที่เป็นตลาดหลัก และกลุ่มตลาดประเทศเกิดใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการการดำเนินงาน กำกับติดตามและผลักดันยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ

กิจกรรม ๒.๑ เพิ่มบทบาทการทำงานภายใต้คณะกรรมการด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ของ สศอ. เพื่อให้การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับมหภาค รายสาขา และระหว่างประเทศมีความครบถ้วน สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

กิจกรรม ๒.๒ เป็นหน่วยงานต้นแบบในการผลักดันยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ เช่น เป็นหน่วยงานนำร่องในการใช้ผลิตภัณฑ์ชีวภาพ รถยนต์ไฟฟ้า เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๓ ผลักดันนโยบายเข้าสู่คณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ (กอช.) / คณะรัฐมนตรี (ครม.)

กิจกรรม ๓.๑ ดำเนินงานในรูปแบบประชารัฐ โดยให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการผลักดันนโยบายเข้าสู่ ครม.

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ให้บริการระบบสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และระบบเตือนภัยที่เชื่อถือได้ทันสถานการณ์ และตรงตามความต้องการ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การขึ้นและเตือนภัยให้ทันสมัย ถูกต้อง

กิจกรรม ๑.๑ พัฒนาข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การจัดทำระบบ Foresight

กิจกรรม ๑.๒ นำเทคโนโลยีมาใช้ในการประมวลผล วิเคราะห์ ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กิจกรรม ๑.๓ วางแผนพัฒนาระบบการทำงานให้สามารถทำงานได้ทุกที่ ทุกเวลา

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาการให้บริการข้อมูลให้ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรม ๒.๑ วางระบบการจัดทำข้อมูลอุตสาหกรรมศักยภาพ

กิจกรรม ๒.๒ กำหนดแผนการดำเนินงานศูนย์บริการข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและความร่วมมือระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและพัฒนาองค์กร

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถขององค์กร

กิจกรรม ๑.๑ กิจกรรม KM เพื่อถ่ายทอดความรู้จากผู้มีประสบการณ์ ผู้เชี่ยวชาญ ในองค์กรไปสู่บุคลากรรุ่นใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาบุคลากร/ความผูกพัน

กิจกรรม ๒.๑ กำหนดแผนการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management; HRM) โดยมีรายละเอียดการสรรหาบุคลากร การวางตำแหน่ง Career Path เพื่อให้บุคลากร แต่ละตำแหน่งทราบถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ ตลอดจนเส้นทางความก้าวหน้าในตำแหน่ง ซึ่งจะนำไปสู่การวางแผนพัฒนาบุคลากรต่อไป

กิจกรรม ๒.๒ กำหนดแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development; HRD) เพื่อกำหนดแผนการพัฒนาความรู้ที่จำเป็นและเหมาะสมกับงานในแต่ละตำแหน่ง รวมถึงการจัดทำระบบข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูง (HiPPS) และระบบกำลังคนคุณภาพ (TMS) เพื่อสรรหาบุคลากรที่มีศักยภาพสูง และการจัดหาหรือจัดสรรทุนการศึกษาต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการพัฒนาบุคลากรให้พร้อมต่อการเลื่อนตำแหน่ง โดยในระยะที่ ๑ มีหลักสูตรที่จำเป็น เช่น หลักสูตรการทำวิจัย Data Science and Engineer การศึกษาดูงานในอุตสาหกรรมใหม่

กิจกรรม ๒.๓ กิจกรรม Happy Work Place เช่น การแข่งวิ่งมินิมาราธอน / มาราธอน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน และกิจกรรม Smart OIE เพื่อให้ สศอ. มีแผนในการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมธรรมาภิบาล

กิจกรรม ๓.๑ จัดทำแผนการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๓.๒ ยุทธศาสตร์สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ระยะที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๖

ในระยะที่ ๒ มีเป้าหมายของยุทธศาสตร์ ได้แก่

๓.๒.๑ สศอ. กำหนดมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรม S-curve จำนวน ๓ สาขา ซึ่งสามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้

๓.๒.๒ สศอ. เป็นคลังความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ

๓.๒.๓ มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้าน Data Science & Engineer

๓.๒.๔ สศอ. เป็นองค์กรที่บุคลากรมีความผูกพันในการทำงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ กำหนดมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม

กลยุทธ์ที่ ๑ จัดทำมาตรการพัฒนาอุตสาหกรรม

กิจกรรม ๑.๑ จัดทำมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรม S-curve จำนวน ๓ สาขา ได้แก่ อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ และ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ

กิจกรรม ๑.๒ บูรณาการการทำงานด้านการกำหนดมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใน สศอ. แบบมีส่วนร่วมในแนวราบ โดยมีผู้แทนจากกองต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องใน สศอ. เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรม

กิจกรรม ๑.๓ จัดทำแนวทางการป้องกัน การปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

กิจกรรม ๑.๔ ถ่ายทอดความรู้และให้คำปรึกษาด้านการจัดทำมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงพื้นที่ให้แก่หน่วยงานระดับภูมิภาค เช่น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานภายนอกและผลักดันนโยบายเข้าสู่ ครม. หรือ กอช.

กิจกรรม ๒.๑ ประสานการทำงานและสร้างความเข้าใจอันดีกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง

กิจกรรม ๒.๒ ดำเนินงานในรูปแบบประชารัฐ โดยให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการผลักดันนโยบายเข้าสู่ ครม.

กลยุทธ์ที่ ๓ ผลักดันมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

กิจกรรม ๓.๑ ใช้กลไกคณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของประเทศในการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง

กิจกรรม ๓.๒ นำร่องการผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมไปสู่การปฏิบัติ เช่น นำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะมาใช้ในสำนักงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถด้านอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๑ ศึกษาข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

กิจกรรม ๑.๑ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลห่วงโซ่อุปทานและห่วงโซ่มูลค่ารายอุตสาหกรรมของประเทศในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Supply Chain and Value Chain)

กลยุทธ์ที่ ๒ ถ่ายทอดความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมแก่ประเทศในภูมิภาคอาเซียน

กิจกรรม ๒.๑ ให้ความรู้ อบรมด้านการจัดทำและวางระบบข้อมูลสารสนเทศ เช่น MPI เดือนภัยฯ ให้แก่ประเทศในภูมิภาคอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เป็นคลังความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการขึ้นและเตือนภัย

กิจกรรม ๑.๑ พัฒนาระบบการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data)

กิจกรรม ๑.๒ จัดหาฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์เพื่อรองรับการทำงานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data)

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้สะท้อนต่อสถานการณ์อย่างรอบด้านและตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรม ๒.๑ พัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กิจกรรม ๒.๒ ติดตามและประเมินผลการนำข้อมูลระบบสารสนเทศของ สศอ. ไปใช้ประโยชน์ อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ ๓ ให้บริการข้อมูลอย่างรวดเร็วและทันต่อสถานการณ์

กิจกรรม ๓.๑ พัฒนา application ที่ใช้เผยแพร่ข้อมูลของ สศอ. เช่น MPI เดือนภัยฯ ที่มีอยู่ให้มีความทันสมัย เข้าใจง่าย และเข้าถึงผู้รับบริการแบบเชิงรุก

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคมน พัฒนางองค์กรด้วยนวัตกรรม

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาศูนย์กลาง

กิจกรรม ๑.๑ สร้างระบบฐานข้อมูล HRD และ HRM ที่มีข้อมูลที่จำเป็นและเป็นปัจจุบันของบุคลากร และบุคลากรสามารถเข้าถึงระบบฐานข้อมูลดังกล่าวได้

กิจกรรม ๑.๒ พัฒนาคู่มือความรู้บุคลากรผ่านการฝึกอบรม เช่น ด้านอุตสาหกรรม S-curve, Data Science & Engineer, คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาษาอาเซียน

กิจกรรม ๑.๓ สร้างทักษะเฉพาะด้านแก่บุคลากร โดยมีการประเมินผลการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปปฏิบัติงานจริงอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาขีดความสามารถขององค์กร

กิจกรรม ๒.๑ จัดโปรแกรมพี่สอนน้อง เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญสู่บุคลากรรุ่นใหม่

กิจกรรม ๒.๒ จัดบุคลากรวัยเกษียณที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทำงานในฐานะที่ปรึกษาให้แก่ สศอ.

กิจกรรม ๒.๓ จัดประกวดการสร้างนวัตกรรมการทำงานอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างความผาสุก

กิจกรรม ๓.๑ เพิ่มช่องทางรับข้อมูลกิจกรรมการสร้างความผาสุกจากบุคลากร

กิจกรรม ๓.๒ จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสามัคคีประจำปี เช่น กีฬาสี

กิจกรรม ๓.๓ จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพกายใจ เช่น นั่งสมาธิ ออกกำลังกาย

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมธรรมาภิบาล

กิจกรรม ๔.๑ จัดทำแผนการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๓.๓ ยุทธศาสตร์สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ระยะที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๗๖

ในระยะที่ ๓ มีเป้าหมายของยุทธศาสตร์ ได้แก่

๓.๓.๑ สศอ. มีมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรม Second wave S-curve จำนวน ๓ กลุ่มสาขา ซึ่งสามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้

๓.๓.๒ สศอ. เป็นคลังความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศ

๓.๓.๓ มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการขึ้นและเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

๓.๓.๔ สศอ. เป็นองค์กร Smart Office and Work

๓.๓.๕ สศอ. เป็นองค์กรปลอดทุจริต

ประเด็นยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ กำหนดมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม

กลยุทธ์ที่ ๑ จัดทำมาตรการพัฒนาอุตสาหกรรม

กิจกรรม ๑.๑ จัดทำมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรม Second wave S-curve ใน ๓ กลุ่มสาขา ได้แก่ อุตสาหกรรมแฟชั่น เช่น สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อัญมณีและเครื่องประดับ กลุ่มอุตสาหกรรมวัสดุ เช่น ปูนซีเมนต์ กระดาษ เหล็กและเหล็กกล้า และกลุ่มปิโตรเคมีและพลาสติก หรืออุตสาหกรรมอื่นที่สอดคล้องกับนโยบายภาครัฐในอนาคต

กิจกรรม ๑.๒ จัดทำแนวทางการป้องกัน การปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

กิจกรรม ๑.๓ บูรณาการการทำงานด้านการกำหนดมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใน สศอ. แบบมีส่วนร่วมในแนวราบ โดยมีผู้แทนจากกองต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องใน สศอ. เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานภายนอกและผลักดันนโยบายเข้าสู่ ครม. หรือ กอช.

กิจกรรม ๒.๑ ประสานการทำงานและสร้างความเข้าใจอันดีกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง

กิจกรรม ๒.๒ ดำเนินงานในรูปแบบประชารัฐ โดยให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการผลักดันนโยบายเข้าสู่ ครม. หรือ กอช.

กลยุทธ์ที่ ๓ ผลักดันมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

กิจกรรม ๓.๑ ใช้กลไกคณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของประเทศในการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง

กิจกรรม ๓.๒ นำร่องการผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมไปสู่การปฏิบัติ เช่น การใช้เครื่องแบบที่ผลิตจาก Functional Textile

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถด้านอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้าง สคอ. เป็นแหล่งข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

กิจกรรม ๑.๑ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลห่วงโซ่อุปทานและห่วงโซ่มูลค่า รายอุตสาหกรรมของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก (Global Supply Chain and Value Chain)

กิจกรรม ๑.๒ เพิ่มบทบาทการทำงานของบุคลากรในการให้คำปรึกษาด้านการบริหารห่วงโซ่อุปทานและห่วงโซ่มูลค่าระหว่างประเทศแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างเครือข่ายการทำงานด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน

กิจกรรม ๒.๑ ให้ความรู้ อบรมด้านการจัดทำและวางระบบข้อมูลสารสนเทศ เช่น MPI เดือนภัยฯ ให้แก่ประเทศในภูมิภาคอาเซียน

กิจกรรม ๒.๒ แลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ระหว่างกลุ่มประเทศในภูมิภาคอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เป็นคลังความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการขึ้นและเตือนภัย

กิจกรรม ๑.๑ จัดทำข้อมูลวิเคราะห์ในระดับความลึกต่าง ๆ และระบบฐานข้อมูลสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้เหมาะสมกับผู้ใช้งานแต่ละกลุ่ม

กิจกรรม ๑.๒ ปรับปรุงพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้สะท้อนต่อสถานการณ์อย่างรอบด้านและตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรม ๒.๑ พัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม โดยบุคลากรของ สคอ.

กิจกรรม ๒.๒ ติดตามและประเมินผลการนำข้อมูลระบบสารสนเทศของ สคอ. ไปใช้ประโยชน์ อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ ๓ ให้บริการข้อมูลอย่างรวดเร็วและทันต่อสถานการณ์

กิจกรรม ๓.๑ พัฒนา application ที่ใช้เผยแพร่ข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ให้สามารถรับข้อมูลความคิดเห็นจากผู้ให้บริการ (Two ways communication) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่นำมาประเมินประสิทธิภาพการให้บริการได้อย่างต่อเนื่อง

กิจกรรม ๓.๒ พัฒนาช่องทางและรูปแบบการเผยแพร่ข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่อยู่เสมอ เพื่อให้เข้าถึงผู้ใช้บริการหลากหลายกลุ่ม และรวดเร็ว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคคน พัฒนางองค์กรด้วยนวัตกรรม

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาบุคลากร

กิจกรรม ๑.๑ ปรับปรุงพัฒนาระบบฐานข้อมูล HRD และ HRM ให้เป็นปัจจุบัน และบุคลากรสามารถใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเองได้

กิจกรรม ๑.๒ พัฒนางค์ความรู้บุคลากรผ่านการฝึกอบรม เช่น ด้านการบริหาร จัดการห่วงโซ่อุปทาน/ห่วงโซ่มูลค่า (Global Supply Chain/Value Chain), การใช้เครื่องมือทางเศรษฐมิติ

กิจกรรม ๑.๓ สร้างทักษะเฉพาะด้าน เช่น การเป็นวิทยากรหรือการให้คำปรึกษาด้านข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้อย่างมืออาชีพ โดยมีการประเมินผลการนำความรู้จากการอบรมไปปฏิบัติงานจริงอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาขีดความสามารถขององค์กร

กิจกรรม ๒.๑ วางระบบเครือข่ายการทำงานแบบอัจฉริยะ (Smart Office) พร้อมอุปกรณ์สนับสนุนประจำตัว ให้บุคลากรสามารถทำงานได้จากทุกสถานที่ ทุกเวลา

กิจกรรม ๒.๒ จัดประกวดการสร้างนวัตกรรมการทำงานอย่างต่อเนื่อง

กิจกรรม ๒.๓ จัดให้มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่เอื้อต่อการคิดและพัฒนาการทำงาน

กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างความผาสุก

กิจกรรม ๓.๑ ปรับปรุงสถานที่ทำงานให้เอื้อต่อสังคมผู้สูงวัย

กิจกรรม ๓.๒ เพิ่มสวัสดิการแก่บุคลากร เช่น รลรับส่งระหว่างที่ทำงานและสถานีรถไฟฟ้า เพิ่มเงินขวัญถุงสำหรับคู่แต่งงานใหม่และการคลอดบุตร

กิจกรรม ๓.๓ จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพกายใจ เช่น นั้งสมาธิ ออกกำลังกาย กีฬาสี

กิจกรรม ๓.๔ จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ สศอ. กับหน่วยงานภายในกระทรวงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กีฬา

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมธรรมาภิบาล

กิจกรรม ๔.๑ จัดทำแผนการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

กิจกรรม ๔.๒ จัดกิจกรรมรณรงค์และส่งเสริมธรรมาภิบาลการเป็นข้าราชการที่ดี ไร้ทุจริต เพื่อสร้างความตระหนักแก่บุคลากรของ สศอ.

ยุทธศาสตร์สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๖

วิสัยทัศน์ “เป็นองค์กรชั้นนำการพัฒนากิจอุตสาหกรรมของประเทศสู่ความยั่งยืน”

ระยะ ๑ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑)	ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๒-๒๕๖๖)	ระยะ ๑๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๗-๒๕๗๖)
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากิจอุตสาหกรรมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและผลักดันไปสู่การปฏิบัติ	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ กำหนดมาตรการการพัฒนากิจอุตสาหกรรมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ กำหนดมาตรการการพัฒนากิจอุตสาหกรรมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม
กลยุทธ์ที่ ๑ จัดทำนโยบายแผนยุทธศาสตร์	กลยุทธ์ที่ ๑ จัดทำมาตรการพัฒนากิจอุตสาหกรรม	กลยุทธ์ที่ ๑ จัดทำมาตรการพัฒนากิจอุตสาหกรรม
กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการการดำเนินงาน/ผลักดันยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ	กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานภายนอกและผลักดันนโยบายเข้าสู่ ครม. หรือ กอช.	กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานภายนอกและผลักดันนโยบายเข้าสู่ ครม. หรือ กอช.
กลยุทธ์ที่ ๓ ผลักดันนโยบายเข้าสู่ กอช./ครม.	กลยุทธ์ที่ ๓ ผลักดันมาตรการการพัฒนากิจอุตสาหกรรมสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม	กลยุทธ์ที่ ๓ ผลักดันมาตรการการพัฒนากิจอุตสาหกรรมสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ให้บริการระบบสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และระบบเตือนภัยที่เชื่อถือได้ ทันสถานการณ์และตรงตามความต้องการ	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถด้านอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถด้านอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการขึ้นและเตือนภัยให้ทันสมัย ถูกต้อง	กลยุทธ์ที่ ๑ ศึกษาข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ	กลยุทธ์ที่ ๑ สร้าง สคอ. เป็นแหล่งข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาการให้บริการข้อมูลให้ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ	กลยุทธ์ที่ ๒ ถ่ายทอดความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมแก่ประเทศในภูมิภาคอาเซียน	กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างเครือข่ายการทำงานด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและพัฒนางานองค์กร	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เป็นคลังความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เป็นคลังความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถขององค์กร	กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการขึ้นและเตือนภัย	กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการขึ้นและเตือนภัย
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาบุคลากร/ความผาสุก	กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้สะท้อนต่อสถานการณ์อย่างรอบด้านและตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ	กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้สะท้อนต่อสถานการณ์อย่างรอบด้านและตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมธรรมาภิบาล	กลยุทธ์ที่ ๓ ให้บริการข้อมูลอย่างรวดเร็วและทันต่อสถานการณ์	กลยุทธ์ที่ ๓ ให้บริการข้อมูลอย่างรวดเร็วและทันต่อสถานการณ์

ระยะ ๑ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑)	ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๒-๒๕๖๖)	ระยะ ๑๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๗-๒๕๗๖)
	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคมน พัฒนาการด้วยนวัตกรรม กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาบุคลากร กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาขีดความสามารถขององค์กร กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างความผาสุก กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมธรรมาภิบาล	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคมน พัฒนาการด้วยนวัตกรรม กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาบุคลากร กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาขีดความสามารถขององค์กร กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างความผาสุก กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมธรรมาภิบาล
เป้าหมายยุทธศาสตร์ระยะ ๑ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑) ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม ๒ สาขา ซึ่งสามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้ ๒. มีข้อมูลอุตสาหกรรมศักยภาพและแนวทางการให้บริการข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ	เป้าหมายยุทธศาสตร์ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๒-๒๕๖๖) ๑. มาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรม ๓ สาขา ซึ่งสามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้ ๒. มีแนวทางการป้องกัน การปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ๓. สศอ. เป็นคลังความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ ๔. มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้าน Data Science & Engineer ๕. สศอ. เป็นองค์กรที่บุคลากรมีความสุขในการทำงาน	เป้าหมายยุทธศาสตร์ระยะ ๑๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๗-๒๕๗๖) ๑. มาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรม Second wave S-curve ซึ่งสามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้ ๒. มีแนวทางการป้องกัน การปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ๓. สศอ. เป็นคลังความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศ ๔. มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการขึ้นและเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ๕. สศอ. เป็นองค์กร Smart Office and Work ๖. สศอ. เป็นองค์กรปลอดทุจริต

๔. การจัดทำแผนปฏิบัติการ และแผนงานสำคัญประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ของ สศอ.

จากการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ สศอ. (ฉบับทบทวน) ฝ่ายเลขานุการฯ ได้ประสานกองต่างๆ เพื่อดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ของ สศอ. และ แผนงานสำคัญประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ของ สศอ. เพื่อขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ โดยใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการกรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) เป็นกรอบในการดำเนินการ เพื่อให้การจัดทำ เสนอแนะนโยบาย แนวทาง และมาตรการด้านการพัฒนากิจการกรมไทย สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ